

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	วังท่าพระ/บัณฑิตวิทยาลัย/ภาควิชาสถาปัตยกรรม

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

1.1 รหัสหลักสูตร	25470081102396
1.2 ชื่อหลักสูตร	
ภาษาไทย	หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
ภาษาอังกฤษ	Master of Arts Program in Vernacular Architecture

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็มภาษาไทย	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น)
ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ	Master of Arts (Vernacular Architecture)
ชื่อย่อภาษาไทย	ศศ.ม. (สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น)
ชื่อย่อภาษาอังกฤษ	M. A. (Vernacular Architecture)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 2 ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

แผน ข ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ	หลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี
5.2 ภาษาที่ใช้	ภาษาไทย และ/หรือภาษาอังกฤษ
5.3 การรับเข้าศึกษา	รับทั้งนักศึกษาไทย และนักศึกษาต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาไทยได้ดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยศิลปากร

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6 สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 เริ่มเปิดสอนภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560

สภาวิชาการให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ 14 / 2560 วันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 12 / 2560 วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

7 ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ปีการศึกษา 2561

8 อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา และนักวิชาการ

8.2 สถาปนิก (สำหรับผู้ที่จบปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต)

8.3 นักวิจัยขั้นสูงด้านศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การพัฒนาที่อยู่อาศัยและชุมชน ฯลฯ ในหน่วยงาน ภาครัฐและเอกชน

8.4 นักผลิตสื่อที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น นักอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

9 ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

9.1 นายวิระ อินพันทัง

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXXX-XX-X

ตำแหน่ง ศาสตราจารย์

คุณวุฒิ ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2553)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2524)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัยศิลปากร (2518)

9.2 นายเกรียงไกร เกิดศิริ

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXXX-XX-X

ตำแหน่ง อาจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (Architectural Heritage Management and Tourism)

Silpakorn University, Thailand (2009)

M.A. (Architectural Heritage Management and Tourism)

Silpakorn University, Thailand (2004)

อ.บ. (ภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545)

9.3 นางสาวสุพิชชา ไตรวิชัย

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXX-XX-X

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (Planning Studies) University College London, UK (2011)

M.A. (Humanitarian and Development Practice)

Oxford Brookes University, UK (2005)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)

10 สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

ที่อยู่ 31 ถนนหน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

11 สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในสถานการณ์ทางสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ตลอดจนนโยบายการรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวของภูมิภาคอาเซียนที่เกิดขึ้นมานั้น มีพันธกิจสำคัญที่ต้องเร่งผลักดัน คือ การสร้าง “ประชาคมสังคม และวัฒนธรรม” ให้เกิดความเข้มแข็ง ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญที่สอดคล้องกับพันธกิจ และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่มุ่งทำการศึกษาเพื่อการจัดการความรู้ และนำเข้าสู่กระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ผ่านการเรียนการสอน และสร้างองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมเพื่อบริการสู่สังคม

สำหรับความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ที่จัดทำขึ้นในช่วงเวลาที่ประเทศไทยต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสังคมทั้งที่เป็นปัจจัยภายในประเทศ และปัจจัยภายนอกประเทศที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อการวางแผนพัฒนาประเทศให้ก้าวไปข้างหน้าบนรากฐานขององค์ความรู้ ซึ่งในการปรับปรุงหลักสูตรและการวางแผนการสอนได้ประยุกต์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาหลักสูตร ของรายวิชา และการจัดการการเรียนการสอน

นอกจากนี้ หลักสูตรสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ยังมุ่งหมายที่จะสร้างบัณฑิตที่ “คิดเป็น ทำเป็น” สู่สังคมที่กำลังอยู่ในสถานะของการต้องการ “ภูมิคุ้มกัน” ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ (1) ภูมิคุ้มกันด้านวัตถุ (2) ภูมิคุ้มกันด้านสังคม (3) ภูมิคุ้มกันด้านสิ่งแวดล้อม และ (4) ภูมิคุ้มกันด้านวัฒนธรรม เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระยะเวลาอันใกล้อย่างเข้าใจ และเป็นส่วนหนึ่งของกลไกของสังคมในการลดผลกระทบทางลบที่มีต่อวิถีวัฒนธรรมด้วยการเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นต่างๆ ให้เข้มแข็ง

จากนโยบายข้างต้น หลักสูตรสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงรับสนองนโยบาย วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์ จากระดับชาติ และองค์กร เพื่อขับเคลื่อนให้เกิดกิจกรรมทางวิชาการด้านการเรียนการสอน การวิจัย การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการบริการวิชาการสู่ชุมชน ด้วยการสร้างมหาบัณฑิตที่มีความสามารถในการทำงานวิจัยขั้นสูง มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ปัญหา และการทำวิจัยแบบสหวิทยาการ ภายใต้การบูรณาการองค์ความรู้แขนงต่าง ๆ ที่ศึกษาจากหลักสูตรทั้งในเนื้อหาทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่ความเป็นเลิศด้านการวิจัย สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อม และมีการประยุกต์องค์ความรู้สู่กระบวนการ สร้างสรรค์ อันเป็นผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้นับในสังคม และพัฒนาวิชาชีพสถาปัตยกรรม อันจะนำไปสู่การส่งเสริมศักยภาพในการพัฒนาประเทศ และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างยั่งยืนต่อไป

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

จากความท้าทายและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก รวมไปถึงถึงการเข้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวกันของประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดความเชื่อมต่อกันทางการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม จึงเป็นการขยายโอกาสในการศึกษาเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมกันของประเทศในกลุ่มอาเซียน แต่ในขณะเดียวกันก็มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านสังคม วัฒนธรรมของชาติไปในขณะเดียวกันด้วย

12 ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

สถานการณ์ภายนอกที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร และรายวิชาให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยเฉพาะการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งบริบทแวดล้อม นอกจากนี้ยังวางแผนการศึกษาที่สามารถรับผู้จบการศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มาต่อยอดองค์ความรู้ใหม่ โดยใช้รากฐานทางวิชาการของตน ในลักษณะบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยมุ่งหวังให้เกิดการตั้งประเด็นปัญหาที่เฉียบคม และมีมุมมองที่กว้างขวาง และลึกซึ้ง และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างรอบด้าน นอกจากนี้ โครงสร้างหลักสูตรปรับปรุงยังเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาต่อยอดความรู้ให้ลุ่มลึกมากขึ้นด้วยการศึกษาต่อระดับดุษฎีบัณฑิตต่อไป

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

จากพันธกิจของมหาวิทยาลัยศิลปากรกำหนดหน้าที่ 4 ประเด็น คือ (1) พัฒนาและถ่ายทอดความรู้ เพื่อเสริมสร้างบุคคลให้มีความรู้ในวิชาชีพขั้นสูง มีสติปัญญา ความคิด และความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม (2) ค้นคว้า วิจัย และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติ (3) นำองค์ความรู้และผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่

ชุมชน และพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน (4) ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศชาติ

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จึงได้
ได้วางแผนการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพันธกิจข้างต้นในทุก ๆ ประเด็น
โดยมุ่งความเป็นเลิศด้านวิชาการ การวิจัย และการพัฒนาองค์ความรู้ในลักษณะบูรณาการของศาสตร์ต่างๆ ที่
เกี่ยวเนื่องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมเป็นสำคัญ

13 ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

มุ่งสร้างมหาบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถในการทำงานวิจัยแบบสหวิชาการ และการบูรณาการองค์ความรู้ทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น สู่ความเป็นเลิศด้านการวิจัยสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อม

1.2 ความสำคัญ

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ได้จัดการเรียนการสอน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 โดยรับผู้จบการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ เข้าศึกษาในหลักสูตร เพื่อให้เกิดการบูรณาการระหว่างศาสตร์ต่าง ๆ โดยมุ่งความเป็นเลิศด้านวิชาการ การวิจัย และการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมเป็นสำคัญ

กอปรกับรากฐานของมหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีวิสัยทัศน์ และพันธกิจที่มุ่งพัฒนาและถ่ายทอดความรู้ เพื่อเสริมสร้างบุคคลให้มีความรู้ในวิชาชีพขั้นสูง มีสติปัญญา ความคิด และความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม ส่งเสริมให้เกิดการค้นคว้า วิจัย และสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติ การนำองค์ความรู้และผลงานวิจัยและสร้างสรรค์ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน และพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน รวมไปถึงการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับท้องถิ่นและประเทศชาติ และความเร่งด่วนของการสร้างองค์ความรู้เพื่อการต่อยอด และการใช้ประโยชน์จากวงการวิชาการ และวงการวิชาชีพด้านสถาปัตยกรรม ซึ่งถือว่าสถาปัตยกรรมเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งของการดำเนินชีวิตมนุษย์ หลักสูตรฯ จึงมีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงด้วยมุ่งหมายในการพัฒนาคน และพัฒนาสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น จึงเป็นหลักสูตรที่ถูกจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยศิลปากร และสอดคล้องกับกระบวนการโลกาภิวัตน์ของโลก โดยมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความรู้ และความเชี่ยวชาญทางวิชาการสามารถคิด วิเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งเป็นหลักสูตรที่เป็นเอกลักษณ์เพียงแห่งเดียวของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในฐานะของหลักสูตรที่ให้ความสำคัญต่อสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อสร้างมหาบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการวิจัยด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ทั้งในเนื้อหาทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.3.2 เพื่อสร้างมหาบัณฑิตที่มีจริยธรรมในการประกอบอาชีพ และการศึกษาวิจัยที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาไทย

- 1.3.3 เพื่อเพิ่มพูนผลงานการค้นคว้าวิจัยทางด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่มีกระบวนการสร้างสรรค์ และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของวิชาชีพสถาปัตยกรรมอย่างต่อเนื่อง
- 1.3.4 เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเพื่อการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมร่วมสมัยที่ สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ระบบนิเวศ และวัฒนธรรม

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
ปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตาม มาตรฐานที่ สกอ.กำหนดภายใน ระยะเวลา 5 ปี	1. พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย โดยมีมาตรฐานระดับสากล 2. ติดตามและประเมินหลักสูตรทุก ๆ 5 ปี	1. เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร 2. รายงานผลการประเมินหลักสูตร
ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ภายในระยะเวลา 5 ปี	ติดตามความเปลี่ยนแปลงของวงการ วิชาชีพด้านสถาปัตยกรรม ทั้งด้าน เทคโนโลยีและวัฒนธรรม	รายงานผลการประเมินความพึงพอใจ ในการใช้บัณฑิตของผู้ประกอบการ
ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการ ค้นคว้าวิจัยของนักศึกษา ภายใน ระยะเวลา 3 ปี	1. ส่งเสริมให้อาจารย์จัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและ การค้นคว้าวิจัยและการฝึกงานของ นักศึกษา 2. พัฒนาระบบสารสนเทศที่ สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง 3. ส่งเสริมการประเมินผลที่เน้น พัฒนาการของผู้เรียน 4. สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของ นักศึกษานอกสถานที่	1. มีกิจกรรมอบรมเพิ่มพูนทักษะแก่ คณาจารย์ 2. มีผลการประเมินประสิทธิภาพ การจัดการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ 3. มีความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ ระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการ เรียนรู้ด้วยตนเอง 4. จำนวนรายวิชาที่ใช้การ ประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของ ผู้เรียน 5. ผลการประเมินการมีส่วนร่วมของ ผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมทางวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ ของคณะ
พัฒนาทักษะการสอน/การ ประเมินผลของอาจารย์ตามผลการ เรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552	พัฒนาทักษะการสอนของอาจารย์ที่ เน้นการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ	1. มีกิจกรรมการอบรมเพิ่มพูนทักษะ แก่คณาจารย์ 2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อทักษะการสอนของอาจารย์ที่มุ่ง

ทุกปี	ความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งทักษะ ด้านศิลปะและการสร้างสรรค์	ผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้าน
ส่งเสริมให้คณาจารย์พัฒนาศักยภาพ ด้านงานวิจัยทางสถาปัตยกรรมพื้น ถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒน ธรมอย่างสม่ำเสมอทุกปี	สนับสนุนทุนและจัดหาแหล่งทุน เพื่อ ทำวิจัย และ สร้างสรรค์งาน แก่ คณาจารย์ในภาควิชา	1. รายงานผลการวิจัย 2. บทความวิจัยที่ตีพิมพ์เผยแพร่ 3. บทความวิชาการที่ตีพิมพ์เผยแพร่

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ จัดการศึกษาระบบทวิภาค ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

1.2 การจัดการศึกษาภาคพิเศษฤดูร้อน อาจมีการจัดการศึกษาภาคพิเศษฤดูร้อน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมติ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาต้น เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคการศึกษาปลาย เดือนมกราคม – พฤษภาคม

ภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน เดือนมิถุนายน – สิงหาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาต่าง ๆ หากไม่มีพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมต้องลง รายวิชาที่มีการเขียนแบบทางสถาปัตยกรรม ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดเลือก เข้าศึกษา

2.2.2 มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 ข้อ 7 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

2.3.1 นักศึกษาบางส่วนขาดความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัย การสร้างคำถาม และการตั้งประเด็น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาโจทย์วิจัยในวิทยานิพนธ์ ขาดทักษะและประสบการณ์ในการศึกษาเชิงลึก และการเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเก็บข้อมูลประกอบการวิจัยในวิทยานิพนธ์

2.3.2 นักศึกษาบางส่วนขาดทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะทางที่เกี่ยวกับสาขาวิชา โดยเฉพาะ ทักษะด้านการอ่านและการเขียนเชิงวิชาการ

2.3.3 นักศึกษาต่างศาสตร์มีฐานความรู้ที่แตกต่างกันและมีความรู้ในด้านสหวิทยาการทาง สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสิ่งแวดล้อมไม่มากนัก

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

2.4.1 หลักสูตรกำหนดให้มีการจัดสอนเสริมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การศึกษาดูงานในพื้นที่ จริงเพื่อพัฒนาทักษะด้านการวิจัยเชิงพื้นที่ รวมไปถึงจัดกิจกรรมเสริมทักษะทางวิชาการต่าง ๆ

- 2.4.2 หลักสูตรกำหนดให้อ่านหนังสือวิชาการภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มเติมความรู้และทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และมีการสอนเสริมภาษาอังกฤษเพิ่มเติมโดยอาจารย์ และผู้ช่วยสอน นอกจากนี้ยังมีนโยบายสนับสนุนทุนให้นักศึกษาไปนำเสนอผลงานในที่ประชุมวิชาการในระดับนานาชาติ
- 2.4.3 หลักสูตรมีโครงการพานักศึกษาไปศึกษาดูงานแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมทั้งในและนอกประเทศ นอกจากนี้ยังมีการพานักศึกษาลงพื้นที่ไปศึกษาดูงาน เก็บข้อมูล และประยุกต์กรณีศึกษา หรือประเด็นปัญหาจริงมาสู่กระบวนการจัดการเรียนการสอน และอาจารย์ผู้สอนกำหนดหนังสือให้นักศึกษาอ่านเพิ่มเติมก่อนเข้าชั้นเรียน และจัดชั่วโมงสัมมนาเพื่ออภิปรายถกเถียงประเด็นต่างๆ ตามเนื้อหาในหนังสือเหล่านั้น

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
ชั้นปีที่ 1	12	12	12	12	12
ชั้นปีที่ 2	-	12	12	12	12
รวม	12	24	24	24	24
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	24	12	12

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ (หน่วย บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2560	2561	2562	2563	2564
ค่าลงทะเบียน	126,000	504,000	504,000	504,000	504,000
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	1,453,409	1,526,079	1,602,383	1,682,503	1,766,628
รวมรายรับ	1,579,409	2,030,079	2,106,383	2,186,503	2,270,628

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	2560	2561	2562	2563	2564
ก. งบดำเนินการ					
ค่าตอบแทนบุคลากร	1,207,193	1,267,553	1,330,930	1,397,477	1,467,351
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	198,134	509,954	514,982	520,263	525,807
ทุนวิจัย	6,300	25,200	25,200	25,200	25,200

ทุนการศึกษา	5,985	23,940	23,940	23,940	23,940
กิจกรรมนักศึกษา	11,372	45,486	45,486	45,486	45,486
รวม (ก)	1,428,983	716,811	759,340	804,740	853,157
ข. งบลงทุน					
ค่าครุภัณฑ์	150,426	157,947	165,845	174,137	182,844
รวม (ข)	150,426	157,947	165,845	174,137	182,844
รวม (ก) + (ข)	1,579,409	2,030,079	2,106,383	2,186,503	2,270,628
จำนวนนักศึกษา	12	24	24	24	24
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา	131,617	84,587	87,766	91,104	94,609

2.7 ระบบการศึกษา

- ☐ [/] แบบชั้นเรียน
- ☐ [] แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- ☐ [] แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- ☐ [] แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- ☐ [] แบบทางไกลอินเทอร์เน็ต
- ☐ [] อื่น ๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเรียนเข้ามหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

2.5 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) แบ่งแผนการศึกษาออกเป็น 2 แผน คือ แผน ก แบบ ก 2 และแผน ข โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร แผน ก แบบ ก 2 ประกอบด้วย

หมวดวิชาบังคับ	จำนวน	15	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	9	หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์	มีค่าเทียบเท่า	12	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า		36	หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร แผน ข ประกอบด้วย

หมวดวิชาบังคับ	จำนวน	15	หน่วยกิต
หมวดวิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า	15	หน่วยกิต
การค้นคว้าอิสระ	มีค่าเทียบเท่า	6	หน่วยกิต
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า		36	หน่วยกิต

นักศึกษาแผน ข ต้องสอบประมวลความรู้ ทั้งนี้ นักศึกษาจะมีสิทธิสอบประมวลความรู้เมื่อมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชา

3.1.3.1 รหัสวิชา

กำหนดไว้เป็นเลข 6 หลัก โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละสามหลัก เลขสามหลักแรก เป็นเลขประจำหน่วยงานที่รับผิดชอบรายวิชานั้นๆ ดังนี้

261 หมายถึง ภาควิชาสถาปัตยกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เลขสามหลักหลัง เป็นเลขบอกรหัสวิชา ดังนี้

เลขตัวแรก	หมายถึง	ระดับการศึกษา
4	=	ระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
5	=	ระดับปริญญาโท สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
6	=	ระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

เลขตัวที่สองและสาม หมายถึง กลุ่มของรายวิชาและลำดับที่ของรายวิชา

00-09	=	หมวดวิชาพื้นฐาน
10-19	=	หมวดวิชาบังคับ
20-29	=	วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ
30 ขึ้นไป	=	หมวดวิชาเลือก

3.1.3.2 การคิดค่าหน่วยกิต

รายวิชาบรรยาย 1 หน่วยกิต เท่ากับ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกหรือทดลองหรือปฏิบัติการ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 2 หรือ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 – 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 – 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในแต่ละรายวิชากำหนดเกณฑ์ในการคำนวณหน่วยกิตจาก จำนวนชั่วโมงบรรยาย (บ) ชั่วโมงปฏิบัติ (ป) และชั่วโมงที่นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองนอกเวลาเรียน (น) ต่อ 1 สัปดาห์แล้วหารด้วย 3 ซึ่งมีวิธีคิดดังนี้

$$\text{จำนวนหน่วยกิต} = \frac{\text{บ} + \text{ป} + \text{น}}{3}$$

การเขียนหน่วยกิตในรายวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยเลข 4 ตัวคือ

เลขตัวแรกอยู่นอกวงเล็บ เป็นจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น

เลขตัวที่สอง สาม และสี่ อยู่ในวงเล็บบอกโดย

เลขตัวที่สองบอกจำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สามบอกจำนวนชั่วโมงปฏิบัติต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สี่บอกจำนวนชั่วโมงศึกษานอกเวลาต่อสัปดาห์

3.1.3.3 รายวิชา

รายวิชาเสริมพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

สำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานทางสถาปัตยกรรมต้องลงรายวิชาที่มีการเขียนแบบทางสถาปัตยกรรม ทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการหลักสูตร

แผน ก แบบ ก2

1) หมวดวิชาบังคับ จำนวน 15 หน่วยกิต

261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Architecture)	3(2-2-5)
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (Wisdom, Technology and Innovation in Vernacular Architecture)	3(3-0-6)
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Ecology and Cultural Landscape)	3(3-0-6)
261 512	การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 (Fieldwork I)	3(1-4-4)

261 513	การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 (Fieldwork II)	3(1-4-4)
---------	--	----------

2) หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

261 530	สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น (Society and Economy of Local Communities)	3(3-0-6)
261 531	ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia)	3(2-2-5)
261 532	ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต (Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group)	3(2-2-5)
261 533	การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน (Conservation of Vernacular Architecture and Community Development)	3(2-2-5)
261 534	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง (Urban Vernacular Architecture)	3(2-2-5)
261 535	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย (Contemporary Vernacular Architecture)	3(2-2-5)
261 536	ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Geographic Information System for Cultural Environment Research)	3(2-2-5)
261 537	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการสรรค์สร้างสภาวะสบาย (Vernacular Architecture and Design for Comfort)	3(3-0-6)
261 538	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน (Vernacular Religious Architecture)	3(2-2-5)

3) วิทยานิพนธ์

261 520	วิทยานิพนธ์ (Thesis)	มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต
---------	-------------------------	----------------------------

แผน ข**1) หมวดวิชาบังคับ 15 หน่วยกิต**

261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Architecture)	3(2-2-5)
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (Wisdom, Technology and Innovation in Vernacular Architecture)	3(3-0-6)
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Ecology and Cultural Landscape)	3(3-0-6)
261 512	การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 (Fieldwork I)	3(1-4-4)
261 513	การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 (Fieldwork II)	3(1-4-4)

2) หมวดวิชาเลือก ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต

261 530	สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น (Society and Economy of Local Communities)	3(3-0-6)
261 531	ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia)	3(2-2-5)
261 532	ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต (Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group)	3(2-2-5)
261 533	การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน (Conservation of Vernacular Architecture and Community Development)	3(2-2-5)
261 534	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง (Urban Vernacular Architecture)	3(2-2-5)
261 535	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย (Contemporary Vernacular Architecture)	3(2-2-5)
261 536	ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Geographic Information System for Cultural Environment Research)	3(2-2-5)

261 537	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการสรรค์สร้างสภาวะสบาย (Vernacular Architecture and Design for Comfort)	3(3-0-6)
261 538	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน (Vernacular Religious Architecture)	3(2-2-5)

3) การค้นคว้าอิสระ

261 521	การค้นคว้าอิสระ (Independent Study)	มีค่าเทียบเท่า 6 หน่วยกิต
---------	--	---------------------------

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

แผน ก แบบ ก 2

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์	3(2-2-5)
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	3(3-0-6)
261 512	การปฏิบัติงานภาคสนาม 1	3(1-4-4)
	รวมจำนวน	9

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม	3(3-0-6)
261 513	การปฏิบัติงานภาคสนาม 2	3(1-4-4)
	วิชาเลือก	3
	รวมจำนวน	9

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
	วิชาเลือก	6
	รวมจำนวน	6

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
261 520	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12
	รวมจำนวน	12

แผน ข

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์	3(2-2-5)
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	3(3-0-6)
261 512	การปฏิบัติงานภาคสนาม 1	3(1-4-4)
	รวมจำนวน	9

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม	3(3-0-6)
261 513	การปฏิบัติงานภาคสนาม 2	3(1-4-4)
	วิชาเลือก	3
	รวมจำนวน	9

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
	วิชาเลือก	9
	รวมจำนวน	9

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ-ป-น)
261 521	การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า)	6
	วิชาเลือก	3
	รวมจำนวน	9

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
(Research Methodology in Architecture)
ประเภทของงานวิจัย กรณีศึกษา งานวิจัย และกระบวนการวิจัย เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาและวิจัยทางสถาปัตยกรรม
Types of research, case studies, methods and procedures for application in undertaking architectural research work.	3(2-2-5)
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
(Wisdom, Technology and Innovation in Vernacular Architecture)
วิธีคิด ภูมิความรู้ที่สั่งสมจากการแก้ปัญหา รหัส การปฏิบัติการ วัสดุ โครงสร้าง การก่อสร้าง เทคนิควิธีการเชิงช่าง การเปลี่ยนแปลง นวัตกรรมที่ปรากฏในงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นบนฐานความคิดเพื่อการอยู่อาศัยอย่างยั่งยืน รวมถึงการจัดการที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและสภาพแวดล้อม
มีการศึกษานอกสถานที่
Local technical wisdom and knowledge acquired through problem solving, coding and implementation; materials, structure and construction techniques; transformations and innovations in vernacular architecture based on the concept of sustainable living; management issues concerning vernacular architecture and environment.
Field trips required.	3(3-0-6)
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม
(Cultural Ecology and Cultural Landscape)
ความสัมพันธ์ระหว่างระบบนิเวศที่ส่งผลต่อการตั้งถิ่นฐาน วิถีชีวิตที่เฉพาะเจาะจงกับระบบนิเวศ องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การก่อตัวของสถาปัตยกรรม ความหมายที่หลากหลายของภูมิทัศน์วัฒนธรรม การจำแนกประเภท การวิเคราะห์คุณค่า แนวทางการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน และมรดกโลกทางภูมิทัศน์วัฒนธรรม
มีการศึกษานอกสถานที่
Relationship between ecology, settlements, and way of life; cultural factors associated with the natural environment and development of architectural forms; various meanings of cultural landscape; identifying values,	3(3-0-6)

categorization, evaluation and management approaches for sustainability and world heritage of cultural landscape.

Field trips required.

- 261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 3(1-4-4)**
(Fieldwork I)
- ปฏิบัติการภาคสนามในชุมชน สภาพสังคม วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ภายในชุมชน การสำรวจรังวัดด้วยเทคนิควิธีต่าง ๆ และการใช้อุปกรณ์สำรวจ การจัดทำแบบสถาปัตยกรรม
- มีการศึกษานอกสถานที่
- Practical training in community fieldwork; developing skills, familiarity and understanding of socio-cultural factors and interrelationship within the community; surveying exercises using different techniques and instruments for producing architectural drawings.
- Field trips required.
-
- 261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 3(1-4-4)**
(Fieldwork II)
- ปฏิบัติการภาคสนามในชุมชนต่างวัฒนธรรม การจัดทำผังบริเวณชุมชนที่สัมพันธ์กับระบบนิเวศ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน เทคนิคขั้นสูงในการเก็บข้อมูล การใช้อุปกรณ์สำรวจ รวมทั้งการเขียนแบบ และการแสดงแบบด้วยเทคนิควิธีขั้นสูง การทำคอมพิวเตอร์สามมิติ การจัดการฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ การเขียนรายงานภาคสนาม และการเขียนรายงานวิจัยเชิงลึกที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกับระบบนิเวศวิทยาวัฒนธรรม
- มีการศึกษานอกสถานที่
- Practical fieldwork in communities of differing cultures; issues on site planning and site ecology; vernacular religious architecture; advanced techniques in data collecting and using survey instruments; drafting, advanced presentation and three-dimensional computer graphic techniques; data processing and analysis; writing detailed and in-depth report illustrating interrelationship between vernacular architecture and cultural ecology.
- Field trips required.

- 261 520 **วิทยานิพนธ์** **มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต**
(Thesis)
 การศึกษาเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โดยเสนอในรูปแบบของการวิจัยตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
 Individual study relates to vernacular architecture and cultural environment. Presenting in a thesis format under supervision of a thesis advisor.
- 261 521 **การค้นคว้าอิสระ** **มีค่าเทียบเท่า 6 หน่วยกิต**
(Independent Study)
 การศึกษาเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มีความสนใจเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ
 Individual study on a topic relates to vernacular architecture and cultural environment under supervision of academic advisor.
- 261 530 **สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น** **3(3-0-6)**
(Society and Economy of Local Communities)
 ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และสังคมชุมชนท้องถิ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์สังคม ทั้งด้านการผลิต กลุ่มสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชน และสิ่งแวดล้อมที่สะท้อนให้เห็นถึงพลวัต และการปรับตัวจนเป็นชุมชนท้องถิ่นบริบทสังคมร่วมสมัย
 Socio-economic aspects of various local communities in relation to social history; issues concerning productivity, social groups, culture, way of life, and environment that reflect dynamism and adaptation of communities within the context of contemporary society.
- 261 531 **ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้** **3(2-2-5)**
(Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia)

ปกรณัม คติความเชื่อโบราณ และจินตนาการที่เกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในชุมชนชายขอบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในชุมชนพหุวัฒนธรรม ความจริงแท้กับความแปรเปลี่ยน การผสมผสานกับความย้อนแย้ง และการดำรงอยู่กับการผลิตซ้ำทางจารีตประเพณีในบริบททางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

มีการศึกษานอกสถานที่

Mythology, ancient beliefs and notion-influenced formation of settlements and vernacular architecture; architecture of fringe communities; multicultural communities; reality and change; complexity and contradiction; continued existence and replication of architectural style in the cultural context of vernacular architecture in Southeast Asian ethnic communities.

Field trips required.

261 532

ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต

3(2-2-5)

(Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group)

ไทศึกษาในมิติต่าง ๆ ที่สืบทอดจากประวัติศาสตร์ การตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไตกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ การกระจายตัว ลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่มีจุดร่วม และแตกต่าง ที่ปรากฏในการตั้งถิ่นฐาน การจัดการสภาพแวดล้อม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รวมทั้งบริบททางวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ทั้งในประวัติศาสตร์ และในสังคมร่วมสมัย ที่ส่งผลต่อการเกิดรูปแบบเฉพาะถิ่นการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการทางสถาปัตยกรรม

มีการศึกษานอกสถานที่

Various dimensions of Tai studies through history; settlements and architecture of different Tai-Dai ethnic groups; dispersion of settlements; common and diverse architectural characteristics; architectural and environmental management and vernacular cultural contexts of both historical and contemporary societies that bring about local styles, changes, and developments in architecture.

Field trips required.

261 533 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน 3(2-2-5)
(Conservation of Vernacular Architecture and Community Development)

ทฤษฎี และหลักการจัดการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น กฎบัตรนานาชาติ กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เทคนิคและวิธีการอนุรักษ์มรดกทางสถาปัตยกรรมแบบต่าง ๆ และแนวความคิดเรื่องการพัฒนาที่อยู่อาศัยและชุมชนอย่างมีส่วนร่วม บนพื้นฐานของการประยุกต์นำองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมาใช้ สํารวจ บันทึกข้อมูลในชุมชน ทดลองปฏิบัติการ นำเสนอผลงานและแนวความคิดสู่สาธารณะ

มีการศึกษานอกสถานที่

Theories and principles concerning management of vernacular architectural heritage; international conservation charters, related laws and regulations; various conservation methods and techniques; concept of participatory community development based on knowledge and understanding of vernacular architecture; field exercises in data collection, implementation workshop, and public presentations.

Field trips required.

261 534 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง 3(2-2-5)
(Urban Vernacular Architecture)

นิยามของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในบริบทเมืองภายในสังคมร่วมสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง องค์ความรู้ด้านวิถีคิด การสังเกตและถอดรหัส เทคนิควิธีการเชิงช่าง การประยุกต์ภูมิความรู้ที่สั่งสมจากการแก้ปัญหาจากความเป็นพื้นถิ่นในชนบทสู่ความเป็นชุมชนเมือง ทักษะการก่อสร้างและวัสดุ ความสัมพันธ์ของการอยู่อาศัยในระดับปัจเจกครัวเรือน ชุมชน และเมือง การก่อรูปของการตั้งถิ่นฐาน และการใช้ชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับทั้งกายภาพ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

มีการศึกษานอกสถานที่

Definitions of vernacular architecture in constantly changing context of contemporary urban society; ways of thinking, observing and decoding; technical know-how and application of experience accumulated through problem solving in a rural context to an urban situation; construction skill and use of materials; interrelationship of dwellings at individual,

household, community and city levels; formation of settlements and livelihood of inhabitants with regards to physical, social, economic and political issues.

Field trips required.

- 261 535 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย 3(2-2-5)**
(Contemporary Vernacular Architecture)
 กระบวนการออกแบบ พัฒนาการ และแนวความคิดในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย
 มีการศึกษานอกสถานที่
 Design process, developments and concepts in creating contemporary vernacular architecture.
 Field trips required.
- 261 536 ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม 3(2-2-5)**
(Geographic Information System for Cultural Environment Research)
 ความหมาย หลักการ แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลบนระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ลักษณะของข้อมูลทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างระบบฐานข้อมูล การนำเข้า และจัดเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ตามเงื่อนไข การจัดทำแผนที่ และการประยุกต์ใช้โปรแกรมเขียนแบบ และโปรแกรมกราฟิกเพื่อการจัดทำแผนที่ การสัมผัสระยะไกล เพื่อการแปลความหมาย และการวิจัยทางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม
 Definitions and principles of Geographic Information System; framework for data analysis; characteristic of geographic data; database structure, data input, collecting and filing spatial data and attribute data; analyzing geographic information; mapping and using computer graphic programs to produce maps; use of remote sensing for making interpretations and conducting research on cultural environment.
- 261 537 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการสรรค์สร้างสภาวะสบาย 3(3-0-6)**
(Vernacular architecture and Design for comfort)
 ภูมิปัญญาในงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และการสรรค์สร้างสภาวะสบายบนฐานของการออกแบบที่สัมพันธ์กับวิถีทางธรรมชาติ

Local wisdom of vernacular architecture in adapting itself with its environment and creating thermal comfort based on passive design strategies.

261 538

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน

3(2-2-5)

(Vernacular Religious Architecture)

ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการวางผังศาสนสถาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นทางศาสนาที่สัมพันธ์กับระบบความเชื่อและแนวคิดทางศาสนา ปรัชญา สัญลักษณ์ทางศาสนา แนวคิดจักรวาลทัศน์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่แสดงถึงโลกทัศน์ของผู้สร้างและผู้ใช้ประโยชน์ หน้าที่ใช้สอย และการจัดลำดับพื้นที่ คุณค่า และบทบาทหน้าที่ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นทางศาสนาที่มีต่อระบบสังคม ความเชื่อ และศาสนา และชุมชนท้องถิ่น

มีการศึกษานอกสถานที่

Religion, beliefs, and cultures that influence layout planning and vernacular religious architectures related to myth and religious concepts, philosophy, religious symbols, concept and perception in cosmology, supernatural and environment factors reflecting worldviews of their builders and inhabitants; functions and spatial organization; values and roles of vernacular architecture on social systems, beliefs and religious systems and local community

Field trips required.

ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
1	ศ.ดร.วีระ อินพันทัง X-XXXX-XXXXX-XX- X	ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2553) สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2524) สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัยศิลปากร (2518)	6	6
2	อ.ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ X-XXXX-XXXXX-XX- X	Ph.D. (Architectural Heritage Management and Tourism) Silpakorn University, Thailand (2009) M.A. (Architectural Heritage Management and Tourism) Silpakorn University, Thailand (2004) อ.บ. (ภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545)	12	12
3	ผศ.ดร.สุพิชชา โตวิวิธน์ X-XXXX-XXXXX-XX- X	Ph.D. (Planning Studies) University College London, UK (2011) M.A. (Humanitarian and Development Practice) Oxford Brookes University, UK (2005) สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546) สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)	6	6

3.2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
1	ศ.ดร.วีระ อินพันทั้ง X-XXXX-XXXXX-XX- X	ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2553) สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2524) สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2518)	6	6
2	อ.ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ X-XXXX-XXXXX-XX- X	Ph.D. (Architectural Heritage Management and Tourism) Silpakorn University, Thailand (2009) M.A. (Architectural Heritage Management and Tourism) Silpakorn University, Thailand (2004) อ.บ. (ภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2545)	12	12
3	ผศ.ดร.สุพิชชา โตวิวิชญ์ X-XXXX-XXXXX-XX- X	Ph.D. (Planning Studies) University College London, UK (2011) M.A. (Humanitarian and Development Practice) Oxford Brookes University, UK (2005) สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546) สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)	6	6
4	รศ.ชินศักดิ์ ตันติกุล X-XXXX-XXXXX-XX- X	M. Arch. (Architecture) Texas A&M University, USA (1985) สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2523)	3	3
5	อ.ดร.พิมลศิริ ประจสาร X-XXXX-XXXXX-XX- X	Ph.D. (Architecture) Environment and Structures Research Group University of Liverpool, UK (2014) M.SUST.DEV. (Sustainable Development) University of New South Wales, UK (2004)	3	3

มคอ. 2 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัว ประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย (ชั่วโมง/สัปดาห์/ ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
		สศ.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2541)		

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

อาจมีการเชิญอาจารย์พิเศษเป็นรายภาคการศึกษา

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม

สืบเนื่องจากการเรียนการสอนของหลักสูตรที่เน้นการวิจัยในพื้นที่เพื่อบันทึกข้อมูลด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับมานุษยวิทยาสถาปัตยกรรม ดังนั้นหลักสูตรได้จัดให้มีรายวิชา 261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 และ 261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 เป็นวิชาบังคับในแผนการศึกษาแผน ก แบบ ก 2 และ แผน ข เพื่อให้นักศึกษามีประสบการณ์ภาคสนามเชิงลึก เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการทำวิจัยภาคสนามในวิทยานิพนธ์ต่อไป

3.1 มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

ความคาดหวังในผลการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามของนักศึกษา มีดังนี้

- (1) ทักษะในการปฏิบัติงานภาคสนามเชิงมานุษยวิทยาสถาปัตยกรรม
- (2) บูรณาการความรู้ที่เรียนมาเพื่อนำไปแก้ปัญหาทางการทำงาน
- (3) มีมนุษยสัมพันธ์และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และชุมชนได้ดี
- (4) มีระเบียบวินัย ตรงเวลา และเข้าใจวัฒนธรรมขององค์กร ตลอดจนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ต่างๆได้
- (5) มีความกล้าในการแสดงออก และนำความคิดสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ในงานได้
- (6) มีทักษะการสื่อสารด้านการพูด เขียน คิดวิเคราะห์ประมวลผล

3.2 ช่วงเวลา

261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

3.3 การจัดเวลา และตารางสอน

ลักษณะการฝึกปฏิบัติภาคสนาม	จำนวนชั่วโมง
261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ฝึกปฏิบัติภาคสนามในพื้นที่กรณีศึกษา และการประชุมรายงานความก้าวหน้าของงาน	135
261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 ฝึกปฏิบัติภาคสนามในพื้นที่กรณีศึกษา และการประชุมรายงานความก้าวหน้าของงาน	135

4. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

4.1 คำอธิบายโดยย่อ

แผน ก แบบ ก 2

หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ในประเด็นปัญหา หรือคำถามทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในมุมที่นักศึกษาสนใจ สามารถตั้งประเด็นปัญหา สมมติฐาน และวางแผนการวิจัย เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน หรือคำถามในการวิจัย จนสามารถอธิบายแนวคิด และกระบวนการต่างๆ อย่างมีระบบและหลักการ ตั้งแต่เริ่มต้นการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอผลงานวิเคราะห์ หรือสังเคราะห์เรียบเรียงเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพได้

แผน ข

หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาทำการค้นคว้าอิสระในประเด็นที่สนใจที่เกี่ยวเนื่องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โดยนักศึกษาสามารถกำหนดประเด็นปัญหา และวางแผนการศึกษา จนสามารถสรุปเป็นรายงานที่มีคุณภาพได้

4.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำวิจัย โดยมีความสามารถในการตั้งประเด็นปัญหาเพื่อการวิจัย ตลอดจนสามารถคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ สามารถเขียนเรียบเรียงผลของการค้นคว้าวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระได้อย่างเป็นระบบ และสามารถนำเสนองานค้นคว้าวิจัยในวิทยานิพนธ์ในการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ของตนเองได้

4.3 ช่วงเวลา

แผน ก แบบ ก 2 ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

แผน ข ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

4.4 จำนวนหน่วยกิต

แผน ก แบบ ก 2 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต

แผน ข การค้นคว้าอิสระ มีค่าเทียบเท่า 6 หน่วยกิต

4.5 การเตรียมการ

- (1) มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล
- (2) มีการกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษา
- (3) อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาในการเลือกหัวข้อและกระบวนการศึกษาค้นคว้า
- (4) มีตัวอย่างวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระให้ศึกษา

4.6 กระบวนการประเมินผล

- (1) อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษากำหนดหัวข้อและเกณฑ์/มาตรฐานการประเมินผลความก้าวหน้าวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระจากรายงานที่ได้กำหนดรูปแบบการนำเสนอตามระยะเวลาของนักศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
- (2) คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระเป็นผู้ประเมินผล
- (3) นักศึกษานำเสนอผลการศึกษาและรับการประเมินผลวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 เรื่องการทำวิทยานิพนธ์ (หมวดที่ 6) และการวัดผลและประเมินผลการศึกษา (หมวดที่ 4) (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

ภาควิชาสถาปัตยกรรม มีความมุ่งมั่นที่จะสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ โดยมีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นฐานทั้งในเนื้อหาทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีจริยธรรมในการดำเนินชีวิต และการวิจัยที่ส่งเสริมการอนุรักษ์ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น อีกทั้งมีทักษะด้านการค้นคว้าวิจัยทางด้านสถาปัตยกรรมพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตีความข้อมูลที่ได้รับจากประสบการณ์ภาคสนามมาสู่การจัดการองค์ความรู้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการพัฒนาองค์ความรู้ไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์ การสืบสาน และการพัฒนาความรู้ที่จะยังประโยชน์แก่สังคมอย่างสมดุล และยั่งยืน

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
มีคุณธรรม จริยธรรม ถ่อมตนและทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี รับผิดชอบตนเอง วิชาชีพ และสังคม	การนำนักศึกษาลงศึกษาภาคสนามนอกห้องเรียน เพื่อเสริมทักษะด้านการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นหมู่คณะ ทั้งในประเด็นด้านการเรียนรู้ การทำงาน และการอยู่ร่วมกัน รวมไปถึงฝึกให้เข้าใจ และยอมรับในความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรมการปฏิบัติการภาคสนามในชุมชนท้องถิ่น
การบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดี และสามารถประยุกต์ใช้ในการพัฒนาโจทย์วิจัย และประเด็นปัญหาในการศึกษา อันนำไปสู่การสร้างหลักการ ทฤษฎี หรือองค์ความรู้ใหม่ได้	เน้นการศึกษาทฤษฎี และการวิเคราะห์ตีความ โดยใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม และการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ และมุมมองระหว่างกันของทั้งนักศึกษา และผู้สอน รวมทั้งฝึกการทำงานร่วมกัน การประชุมกลุ่ม เพื่อแสวงหาข้อดีของที่ประชุม รวมไปถึงการเน้นให้เกิดการแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างกันไปตามบริบทที่แวดล้อม
มีความรู้ทันสมัย ใฝ่รู้ และมีความสามารถพัฒนาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคม	มีการมอบหมายงานให้นักศึกษาได้สืบค้นข้อมูล รวบรวมความรู้ที่นอกเหนือจากที่ได้สอนในชั้นเรียน และฝึกการจัดทำสถานภาพทางการศึกษาของความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาในเรื่องต่าง ๆ และเผยแพร่ความรู้ที่ได้ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน หรือให้ผู้สนใจภายนอก
คิดเป็น ทำเป็น และเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบและเหมาะสม	ทุกรายวิชาต้องมีโจทย์ปัญหา แบบฝึกหัด หรือโครงการ ให้นักศึกษาได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ฝึกแก้ปัญหา แทนการท่องจำ
มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการบริหารจัดการและทำงานเป็นหมู่คณะ	เน้นการทำงานภาคสนามร่วมกันเป็นหมู่คณะ เน้นการ วิเคราะห์และอภิปราย รวมทั้งมอบโจทย์การวิจัย และรายงานต่าง ๆ ในลักษณะคณะทำงาน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการทำงานเป็นหมู่คณะ
มีทักษะ และความสามารถในการสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	การฝึกปฏิบัติงานภาคสนามในชุมชนร่วมวัฒนธรรม และชุมชนต่างวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาให้เกิดความเคารพในสิทธิ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
มีความสามารถในการใช้ภาษา และการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้ดี	ส่งเสริมให้มีการอ่านหนังสือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และส่งเสริมให้เข้าร่วมการอบรม ปฏิบัติการ และการประชุมสัมมนาวิชาทั้งระดับชาติ และนานาชาติ รวมไปถึงการส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหมู่นักศึกษาหรือบุคคลภายนอกที่ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ รับทราบข้อมูลความรู้ที่ทันสมัย
มีทักษะทางสุนทรียภาพ ความงาม และการสร้างสรรค์	ส่งเสริมให้นักศึกษาทำความเข้าใจในประเด็นการประเมินคุณค่า การทำความเข้าใจความงามและสุนทรียภาพในหลากหลายมิติ และส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และความคิดเชิงวิพากษ์

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นักศึกษาต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งนี้กำหนดคุณสมบัติด้านคุณธรรมและจริยธรรม ดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต
- 2) มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 3) มีจรรยาบรรณทางวิชาการ และการวิจัย
- 4) เคารพ และปฏิบัติตามกฎระเบียบทางสังคม ภายใต้อำนาจขององค์กรและสังคม
- 5) มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม

นอกจากนั้น การเรียนการสอนในหลักสูตรยังสอดแทรกให้เกิดการตั้งคำถาม และมีวิธีคิด วิเคราะห์ ให้นักศึกษาสามารถปรับตัว และวางตัวที่สอดคล้องกับบรรทัดฐานทางจริยธรรมทางวิชาการ และวิชาชีพ

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

จัดการเรียนการสอนที่ปลูกฝังเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการศึกษา และวิจัย รวมทั้งการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นทั้งในชั้นเรียน และในการปฏิบัติการภาคสนาม โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ และการสร้างกิจกรรมที่พัฒนาให้ผู้เรียนเกิดวุฒิภาวะในทุก ๆ ด้านด้วยตนเอง เคารพตนเอง และผู้อื่น จนเกิดเป็นระบบเกียรติยศที่ไม่ต้องใช้กลไกภายนอกในการประเมินผล หรือการให้คะแนน หากแต่เน้นกระบวนการคิดจนกระทั่งเป็นสำนึกที่อยู่ติดตัวของนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษานำออกไปปฏิบัติเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วได้

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) ประเมินด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาในด้านต่างๆ ทั้งในการเรียน และกิจกรรมต่าง ๆ
- 2) ประเมินจากผลลัพธ์ของงานที่ดำเนินการ
- 3) ประเมินจากกิจกรรมต่าง ๆ และกิจกรรมในลักษณะจิตอาสาที่เกิดจากความริเริ่มของนักศึกษา

2.2 ด้านความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นักศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีความรู้ความสามารถในการบูรณาการความรู้แขนงต่าง ๆ ในลักษณะสหวิทยาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน และการกำหนดประเด็นหัวข้อในการศึกษาวิจัยในวิทยานิพนธ์ได้ ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- 1) มีความรู้และความเข้าใจหลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาของสาขา
- 2) มีความรอบรู้ในสาขาวิชาและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถบูรณาการความรู้หลายแขนงเข้าด้วยกัน จนสามารถใช้ความรู้ต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา หรือการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) สามารถนำหลักการ ทฤษฎี และความรู้อื่น ๆ เข้ามาสร้างแนวทาง และแก้ไขปัญหาในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม
- 4) ติดตามความก้าวหน้าของสถานภาพความรู้ และองค์ความรู้ใหม่ในสาขา และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- 1) ใช้การสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และการปฏิบัติ และการบรรยายโดยนักวิจัยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรับเชิญมาเป็นอาจารย์พิเศษ ซึ่งเป็นนักวิจัยที่มีคุณธรรมและจริยธรรม ในการทำงานวิจัย และการดำเนินชีวิต
- 2) การฝึกการทำงานร่วมกัน การประชุมกลุ่ม เพื่อแสวงหาข้อยุติของที่ประชุม รวมไปถึงการเน้นให้เกิดการแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่แตกต่างกันไปตามบริบทที่แวดล้อม
- 3) การศึกษาดูงาน และปฏิบัติการงานภาคสนามในรายวิชา และวิทยานิพนธ์
- 4) ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม และการทำงานเดี่ยว ผ่านรายงานการค้นคว้าที่มีทั้งรายงานเดี่ยว และรายงานกลุ่ม
- 5) มีการจัดกิจกรรมทางด้านการสัมมนาและประชุมวิชาการต่าง ๆ ทางด้านสถาปัตยกรรมและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินผลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ

- 1) ประเมินผลจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การสนทนา และอภิปรายกลุ่ม
- 2) ประเมินผลจากรายงาน
- 3) ประเมินผลจากการนำเสนองาน
- 4)

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาต้องมีความสามารถในการศึกษา และการทำงานวิจัย มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ ปัญหา และการทำวิจัยแบบสหวิทยาการ ภายใต้การบูรณาการองค์ความรู้แขนงต่าง ๆ ที่ศึกษาจากหลักสูตร ทั้งในเนื้อหาทางวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และภูมิปัญญาท้องถิ่น สุขความเป็นเลิศด้านการวิจัยสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อม และมีการประยุกต์องค์ความรู้สู่การวิจัยได้ โดยนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญาดังนี้

- 1) คิดอย่างมีระบบ และสามารถวิเคราะห์เชื่อมโยง และทำความเข้าใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยบูรณาการความรู้ในหลาย ๆ ด้าน มีความสามารถในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ตามประเด็นปัญหาได้อย่างดี
- 2) สามารถคิด และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยจินตนาการบนพื้นฐานขององค์ความรู้ ได้อย่างเหมาะสม
- 3) มีทักษะในเรื่องการปฏิบัติงานภาคสนามในชุมชน
- 4) สามารถบูรณาการความรู้และทักษะทางปัญญากับความรู้ด้านอื่น ๆ ได้

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การอภิปรายกลุ่ม
- 2) การทำกรณีศึกษา
- 3) การเรียนรู้จากการวิเคราะห์และแก้ปัญหา
- 4) การฝึกปฏิบัติ
- 5) การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
- 6) การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญานี้สามารถทำได้ ดังนี้

- 1) ผลจากการวิเคราะห์กรณีศึกษา
- 2) การมีส่วนร่วมในการอภิปราย
- 3) การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

- 4) การวิเคราะห์วิจารณ์
- 5) การสัมมนา

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

การเรียนการสอน และการวิจัยในสาขาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมุ่งเน้นการถอดรหัสทางมานุษยวิทยาในแง่มุมต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม จึงมุ่งเน้นให้มีการทำงานภาคสนามในชุมชนร่วมวัฒนธรรม และชุมชนต่างวัฒนธรรม นักศึกษามีความสามารถในการทำงานเป็นหมู่คณะ มีความเคารพในสิทธิ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความคิดเห็นที่แตกต่างกันบนพื้นฐานของการใช้เหตุผลได้ โดยกำหนดผลการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) มีภาวะการเป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น สามารถลำดับความสำคัญ และแก้ไขข้อขัดแย้งโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล
- 2) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและองค์กร
- 3) มีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และองค์กรได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 1) การเรียนการสอนนอกจากมีการบรรยายยังเน้นการทำงานภาคสนามปฏิบัติงานภาคสนามในชุมชนร่วมวัฒนธรรม และชุมชนต่างวัฒนธรรม
- 2) ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เน้นการวิเคราะห์และอภิปราย รวมทั้งมอบโจทย์การวิจัย และรายงานต่าง ๆ ในลักษณะคณะทำงาน
- 3) การฝึกปฏิบัติด้านการทำงานเป็นคณะ เพื่อให้เกิดความเคารพในสิทธิ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความคิดเห็นที่แตกต่างกันได้

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนองานกลุ่มในชั้นเรียน และสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีกลยุทธ์ในการประเมินผลตามประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- 2) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- 3) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
- 4) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป
- 5) มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการทำงาน

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นักศึกษาต้องมีทักษะการวิเคราะห์สื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศขั้นต่ำ ดังนี้

- 1) มีทักษะทางการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้ และนำเสนอผลงาน ทั้งการพูด การเขียน และการใช้สื่ออื่น ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้
- 2) สามารถนำการวิเคราะห์เชิงตัวเลขมาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยได้อย่างเหมาะสม
- 3) มีทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นเพื่อการค้นคว้าได้อย่างเหมาะสมและจำเป็น
- 4) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสารนี้อาจทำได้ในระหว่างการสอน โดยอาจให้นักศึกษาแก้ปัญหา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหา และให้นำเสนอแนวคิดของการแก้ปัญหา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ต่อนักศึกษาในชั้นเรียน อาจมีการวิจารณ์เชิงวิชาการระหว่างอาจารย์ และนักศึกษา
- 2) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริงและนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม การเรียนรู้เทคนิคต่างๆ ในการวิจัยด้านสถาปัตยกรรมพื้นฐาน
- 3) การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เลือกและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารหลากหลายรูปแบบและวิธีการให้เหมาะสมกับผู้ฟังและผู้นำเสนอ

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์และสถิติที่เกี่ยวข้อง
- 2) ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย ถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่าง ๆ การอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ ที่มีการนำเสนอต่อชั้นเรียน

2.6 ด้านทักษะในด้านศิลปะและการสร้างสรรค์

2.6.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะในด้านศิลปะและการสร้างสรรค์

มีความเข้าใจในสุนทรียภาพ และความงามในแง่มุมต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เครื่องมือ เครื่องใช้ และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม เป็นความที่กิดจากอรรถประโยชน์ใช้สอย มิได้เกิดขึ้นจากการปรุงแต่งอย่างเกินความจำเป็น การเรียนการสอนในสาขาวิชาจึงเน้นกระบวนการบันทึกข้อมูล และการสร้างสรรค์งานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยด้วยสื่อประเภทต่าง ๆ

- 1) มีความเข้าใจ และซาบซึ้งในสุนทรียศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม
- 2) สามารถประยุกต์ใช้ทักษะทางศิลปะแขนงต่าง ๆ มาใช้การศึกษา การค้นคว้าวิจัย และการนำเสนองานในการศึกษาวิจัย
- 3) มีมุมมอง และวิสัยทัศน์ที่นำศิลปะแขนงต่างๆ ในการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะชนได้อย่างเหมาะสม

2.6.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะในด้านศิลปะและการสร้างสรรค์

- 1) เน้นหาการเรียนการสอนเน้นให้เข้าใจปัจจัยในการก่อกำเนิดของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อม อันเป็นความงามแบบบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการใช้สอย และปราศจากการปรุงแต่งจนเกินความจำเป็น
- 2) ให้นักศึกษามีโอกาสใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ ในการเขียนแบบ และเก็บข้อมูลสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

2.6.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะในด้านศิลปะและการสร้างสรรค์

ประเมินจากผลการเรียนรู้และสร้างสรรค์ ผ่านผลงานการเขียนแบบ และฐานข้อมูล ผ่านผลงานวิจัยที่สะท้อนองค์ความรู้ ความเข้าใจในสุนทรียภาพของท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1.1 มีคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต
- 1.2 มีวินัย ตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- 1.3 มีจรรยาบรรณทางวิชาการและการวิจัย
- 1.4 เคารพ และปฏิบัติตามกฎระเบียบทางสังคมภายใต้หลักธรรมาภิบาลขององค์กรและสังคม
- 1.5 มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม

2. ด้านความรู้

- 2.1 มีความรู้และความเข้าใจหลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาของสาขา
- 2.2 มีความรอบรู้ในสาขาวิชาและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถบูรณาการความรู้หลายแขนงเข้าด้วยกัน จนสามารถใช้ความรู้ต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาหรือการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3 สามารถนำหลักการ ทฤษฎี และความรู้อื่น ๆ เข้ามาสร้างแนวทาง และแก้ไขปัญหาในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม
- 2.4 ติดตามความก้าวหน้าของสถานภาพความรู้ และองค์ความรู้ใหม่ในสาขาและศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านทักษะทางปัญญา

- 3.1 คิดอย่างมีระบบ และสามารถวิเคราะห์เชื่อมโยง และทำความเข้าใจอย่างเป็นเหตุเป็นผล โดยบูรณาการความรู้ในหลาย ๆ ด้าน มีความสามารถในการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ตามประเด็นปัญหาได้อย่างดี
- 3.2 สามารถคิด และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยจินตนาการบนพื้นฐานขององค์ความรู้ ได้อย่างเหมาะสม
- 3.3 มีทักษะในเรื่องการปฏิบัติงานภาคสนามในชุมชน
- 3.4 สามารถบูรณาการความรู้และทักษะทางปัญญากับความรู้ด้านอื่น ๆ ได้

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- 4.1 มีภาวะการเป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น สามารถลำดับความสำคัญ และแก้ไขข้อขัดแย้งโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล
- 4.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคมและองค์กร
- 4.3 มีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และองค์กรได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 5.1 มีทักษะทางการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้ และนำเสนอผลงาน ทั้งการพูด การเขียนและการใช้สื่ออื่นๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

- 5.2 สามารถนำการวิเคราะห์เชิงตัวเลขมาแก้ไขปัญหที่เกี่ยวข้องในการศึกษา และวิจัยได้อย่างเหมาะสม
- 5.3 มีทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นเพื่อการค้นคว้าได้อย่างเหมาะสมและจำเป็น
- 5.4 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม

6. ด้านทักษะด้านศิลปะ และการสร้างสรรค์

- 6.1 มีความเข้าใจ และซาบซึ้งในสุนทรียศาสตร์ด้านสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม
- 6.2 สามารถประยุกต์ใช้ทักษะทางศิลปะแขนงต่าง ๆ มาใช้ในการศึกษา การค้นคว้าวิจัยและการนำเสนองานในการศึกษาวิจัย
- 6.3 มีมุมมอง และวิสัยทัศน์ที่นำศิลปะแขนงต่าง ๆ ในการเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะชนได้อย่างเหมาะสม

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม					2. ความรู้				3. ทักษะทาง ปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคคลและ ความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6. ทักษะ ด้านศิลปะ และการ สร้างสรรค์		
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
261 410 วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์	○	○	●			●	○	○	○	○			●		●		○	○	○	○			
261 510 ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมใน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น			○	○	●	○	●	○	●	●			●	○	○	○				●	●	○	○
261 511 นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์		○	○	●	●	●	●		○	●			●		○				○	○			
261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1	○	●	○	●	●	●	○	●		●			●	●	○	●	●	○		●	○	○	○
261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2	○	●	○	●	●	●	○	●		●			●	●	○	●	●	○		●	○	○	○
261 520 วิทยานิพนธ์	●	○	○	○		●	○	●	●	●	○		●	○	●	○	●	○	○	○	○		
261 521 การค้นคว้าอิสระ	○	○	○	○		●	○	●	●	●	○		●	○	●	○	●	○	○	○	○		
261 530 สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น	○	○	○	○	●		●	●	○	●					●				●	●			
261 531 ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●	○	●	●	●	●	●	○	○	○			●	○	○	○			○		○	○	○
261 532 ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติ พันธุ์ไท-ไต	●	○	●	●	●	●	●	○	○	○			●	○	○	○			○		○	○	○
261 533 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการ พัฒนาชุมชน	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	●	○	●		○		○	●	●

มคอ. 2 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม					2. ความรู้				3. ทักษะทาง ปัญญา				4. ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่าง บุคคลและ ความ รับผิดชอบ			5. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ				6. ทักษะ ด้านศิลปะ และการ สร้างสรรค์		
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	1	2	3	4	1	2	3
261 534 สถาปัตยกรรมพื้นฐานชุมชนเมือง		○	○	○	●	●	○			○	●	○		○	●	○	●						
261 535 สถาปัตยกรรมพื้นฐานร่วมสมัย		○	○	○	●	●	○			○	●	○		○	●	○	●				●	●	●
261 536 ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัย สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม		●	●		●	●	○	○	●	●	○		●		○			●	○	●			
261 537 สถาปัตยกรรมพื้นฐานและการสรรค์สร้าง สภาวะสบาย			○	○	●	●	●	●	●	●					●		●	○	○			●	
261 538 สถาปัตยกรรมพื้นฐานศาสนสถาน			●			●				○		●	●		○	○	●				○	○	

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

- (1) การทวนสอบในระดับรายวิชา ให้นักศึกษาประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีการเก็บข้อสอบ และรายงานเพื่อการตรวจสอบภายหลัง
- (2) การทวนสอบในระดับหลักสูตร สามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันการศึกษา ดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ควรเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของมหาบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยอาจจะทำดำเนินการได้ดังนี้

- (1) ภาวะการได้งานทำของมหาบัณฑิต ประเมินจากมหาบัณฑิต แต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของมหาบัณฑิต ในการประกอบอาชีพ
- (2) จากผู้ประกอบการหรือนายจ้าง โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือการส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในมหาบัณฑิต ที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ในคาบระยะเวลาต่าง ๆ
- (3) ประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการที่ส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของมหาบัณฑิต ที่จะจบการศึกษาและเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้น ๆ
- (4) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของมหาบัณฑิต

- (5) การประเมินจากมหำบัณฑิต ที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของมหำบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้ เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย
- (6) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มาประเมินหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์พิเศษ
- (7) ผลงานของนักศึกษาที่วัดเป็นรูปธรรมได้ ซึ่ง อาทิ งานวิชาการของนักศึกษาในระหว่างกำลังศึกษา และหรือมหำบัณฑิต ที่จบการศึกษาไปแล้ว โดยอาจได้รับการตอบรับเพื่อนำเสนอผลงานหรือได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือการได้รับรางวัลจากผลงาน

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง และเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

- 1.1 มีการแนะนำอาจารย์ใหม่ให้มีความรู้ความเข้าใจ นโยบายของมหาวิทยาลัย คณะวิชา ภาควิชา หลักสูตร บทบาทของรายวิชาต่าง ๆ ที่สอนในหลักสูตรและรายวิชาที่ตนรับผิดชอบ
- 1.2 สนับสนุนให้อาจารย์ใหม่เข้ารับการแนะนำทักษะการสอน การประเมินผลที่ทางมหาวิทยาลัยจัดให้
- 1.3 สนับสนุนเงินทุนสำหรับอาจารย์ใหม่ เพื่อส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในสาขาที่ตนชำนาญ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

- (1) จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวน และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนประจำปี
- (2) เพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการวัดประเมินผลให้ทันสมัย
- (3) ส่งเสริมให้อาจารย์เพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
- (4) ส่งเสริมให้อาจารย์มีการทำวิจัยเทคนิคการเรียนการสอนและการวิจัยชั้นเรียน
- (5) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่น ๆ

- (1) ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม
- (2) ส่งเสริมให้อาจารย์มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง
- (3) ส่งเสริมให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการ และขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
- (4) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา
- (5) สนับสนุนงบประมาณสำหรับทำการวิจัย
- (6) ส่งเสริมให้อาจารย์เข้าร่วมกลุ่มวิจัยต่าง ๆ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

หลักสูตรฯ มีกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ประกาศใช้ และตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา ตลอดระยะเวลาที่มีการเรียนการสอนในหลักสูตร ดังนี้

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ และคณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้กำกับดูแล ให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายการปฏิบัติแก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ ให้มีจำนวน คุณสมบัติ และภาระหน้าที่เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง ซึ่งเป็นการกำกับให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและคณะกรรมการการดำเนินงานหลักสูตรวางแผนจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน และแต่งตั้งคณะทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร เพื่อติดตาม รวบรวมข้อมูล และจัดทำรายงานการดำเนินงานของหลักสูตรทุกปีการศึกษา สำหรับใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของ สกอ. หรือระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาแบบอื่นที่สภามหาวิทยาลัย และ สกอ.รับรอง นอกจากนี้ หลักสูตรยังได้รับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา โดยคณะกรรมการภายนอก เพื่อปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา ไม่เกินทุก 5 ปีการศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของคณะวิชาและมหาวิทยาลัย

2. บัณฑิต

2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

หลักสูตรฯ กำกับดูแลการบริหารจัดการหลักสูตรฯ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยหลักสูตรฯ ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นอกจากนี้แล้ว เพื่อให้สอดคล้องตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยและคุณลักษณะเฉพาะของบัณฑิตตามสาขาวิชาชีพ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรจึงครอบคลุมผลการเรียนรู้ด้านที่ 6) ทักษะด้านศิลปะและการสร้างสรรค์

หลักสูตรฯ ดำเนินการประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานดังกล่าว เป็นประจำทุกปีการศึกษา โดยใช้แบบสำรวจความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต และแบบสำรวจความก้าวหน้าทางอาชีพการงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรไปแล้ว 1 ปีการศึกษา

2.2 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ และวิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาต้องสามารถประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยหลักสูตรฯ กำหนดเป้าหมายการผลิตผลงานทางวิชาการของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และหลักสูตรฯ ได้กระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ/งานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ตามเกณฑ์ของ สกอ. ซึ่งกระบวนการกลั่นกรองเพื่อขอรับการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ หรือการเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในลักษณะอื่น ถือเป็นกลไกการควบคุมคุณภาพของผลงานไปในตัว

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษาและการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

หลักสูตรฯ กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาที่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฯ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกให้มีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร และใช้เครื่องมือหรือวิธีการที่น่าเชื่อถือ เพื่อให้สามารถคัดเลือกผู้เข้าศึกษาที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรฯ กำหนด

หลักสูตรฯ มีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา โดยพิจารณาตั้งแต่ขั้นตอนการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาและประเมินความพร้อมของนักศึกษาและดำเนินการตามกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อจำกัดของนักศึกษาแรกเข้า ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (มคอ.2 หมวดที่ 3) และหลักสูตรฯ ร่วมกับคณะวิชาฯ จัดให้มีการปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคการศึกษาเพื่อแนะนำแผนการศึกษาชี้แจงกฎระเบียบและขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเพื่อให้คำปรึกษาในการเลือกแผนการศึกษาและรายวิชาที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ทางวิชาการของนักศึกษาที่แตกต่างกัน

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่ตรงที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรฯ ก่อน

ส่วนนักศึกษาที่ขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสอบ หรือสอบไม่ผ่านภาษาต่างประเทศ คณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรฯ มีการแนะนำและส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกทักษะการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การสรุป ทำความเข้าใจ และการนำเสนอข้อมูลภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาของหลักสูตรอื่น หรือ เข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิทยาลัย

3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

หลักสูตรฯ มีกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาโดยเฉพาะการเพิ่มพูนทักษะในการวิจัย ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยการใช้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ เป็นกลไกในการกำกับดูแลการให้คำปรึกษาทางทั้งทางวิชาการและการวิจัย มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประจำชั้นปี และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระที่มีความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิจัยของนักศึกษา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ มีการควบคุมจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีการติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระของนักศึกษาทุกภาคการศึกษา

หลักสูตรฯ มีการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การฝึกปฏิบัติ สัมมนา ร่วมกับอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก แก้ไขปัญหาในสถานการณ์จำลอง และกิจกรรมนอกห้องเรียนผ่านประสบการณ์จริง

3.3 ผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา

หลักสูตรฯ มีกลไกการรายงานผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษา โดยรายงานอัตรารับนักศึกษา อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา อัตราการสำเร็จการศึกษา ในที่ประชุมหลักสูตรทุกภาคการศึกษา และรายงานความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารหลักสูตรและการจัดการศึกษา และความพึงพอใจต่อการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ในการสัมมนาหลักสูตรซึ่งมีอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และนักศึกษาเก่าเข้าร่วม เป็นประจำทุกปีการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ

4. อาจารย์

4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

คณะวิชาฯ ภาควิชาฯ และหลักสูตรฯ ร่วมกันวางแผนอัตรากำลังอาจารย์ประจำหลักสูตรและกำหนดภาระงานที่เหมาะสม เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีคุณวุฒิการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตรงตามความต้องการของหลักสูตร มีระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ โดยการวางแผนและจัดสรรทุนวิจัย งบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ ตลอดจนกำกับดูแลการดำเนินโครงการและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพอาจารย์ทั้งด้านการเรียนการสอน ด้านวิชาการ และด้านวิชาชีพ

4.2 คุณภาพอาจารย์

หลักสูตรฯ ติดตามและวางแผนดำเนินการให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา นอกจากนี้ หลักสูตรฯ มีการประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายการผลิตผลงานทางวิชาการ/งานสร้างสรรค์ และการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกปีการศึกษา โดยหลักสูตรฯ สนับสนุนให้อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาที่เปิดสอนโดยการเข้าร่วมอบรมที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้อาจารย์รุ่นใหม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ยังมีกลไกการจัดสรรทุนในระดับคณะวิชา และภาควิชา เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ/งานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง และขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรฯ มีระบบและกลไกในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร โดยมีการประเมินจากทั้งผู้เรียนและผู้สอน และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะ ๆ และในรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือในรอบ 5 ปีการศึกษา จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรและคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ที่ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งในสายวิชาการและวิชาชีพ ทำหน้าที่พิจารณารายละเอียดและเนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรให้มีความทันสมัยตามความก้าวหน้าของศาสตร์ในสาขาวิชา

5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรฯ มีการกำหนดผู้สอนโดยที่ประชุมหลักสูตร ทำการพิจารณากำหนดผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในหัวข้อที่สอน และมีการพิจารณาเชิญอาจารย์พิเศษที่เชี่ยวชาญในการปฏิบัติวิชาชีพมาร่วมสอนเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติวิชาชีพและเพิ่มพูนทักษะที่ตรงต่อความต้องการของตลาดและสังคม

หลักสูตรฯ มีระบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.3) และวิธีการจัดการเรียนการสอนของทุกรายวิชา ในที่ประชุมหลักสูตรก่อนเปิดภาคการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

หลักสูตรฯ มีกลไกในการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์ มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมกับหัวข้อวิจัยของนักศึกษา มีกลไกในการกำกับติดตามการทำวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ และมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยและส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

5.3 การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรฯ พิจารณาการจัดทำ มคอ.3 ของทุกรายวิชา เพื่อกำกับวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในแต่ละรายวิชา ให้มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย และสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชาที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาตาม มคอ.2

หลักสูตรฯ มีการประเมินผลการนำวิธีการประเมินผู้เรียนไปใช้ในระดับรายวิชา จาก มคอ.5 และมีการตรวจสอบวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้วยการทวนสอบผลสัมฤทธิ์รายวิชาที่เปิดสอน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับหลักสูตร จาก มคอ.7 และนำผลมาพิจารณาในที่ประชุมหลักสูตร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการประเมินผู้เรียนในปีการศึกษาถัดไป

หลักสูตรฯ มีระบบและกลไกในการประเมินผลวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระโดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 และระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร และพิจารณาคุณสมบัติอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

หลักสูตรฯ มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 และหลักสูตรฯ ประเมินมาตรฐานการดำเนินงานจากจำนวนตัวบ่งชี้ที่บรรลุเป้าหมายในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งอาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ภาควิชาฯ คณะวิชาฯ และมหาวิทยาลัย มีระบบกลไกการสำรวจความพร้อมและความเพียงพอของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งความพร้อมทางกายภาพและความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นประจำทุกปีการศึกษา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมผ่านการประชุมหลักสูตร เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และเสนอรายการความต้องการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของอาจารย์และนักศึกษาผ่านภาควิชาฯ เพื่อแจ้งให้คณะวิชาฯ และ/หรือ มหาวิทยาลัย พิจารณาจัดสรรงบประมาณในการจัดหาวัสดุและครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่น ๆ ตามความจำเป็น ตลอดจนการพัฒนาระบบทะเบียน สถิติการใช้งาน และการจัดการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

นอกจากนี้ หลักสูตรฯ ร่วมกับคณะวิชาฯ และหลักสูตรฯ ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามกลางที่สำนักงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดทำ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความพอเพียงและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

มคอ. 2 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตามและทบทวนการดำเนินงานของหลักสูตร	×	×	×
2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา(ถ้ามี)	×	×	×
3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา	×	×	×
4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	×	×	×
5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	×	×	×
6) มีการทบทวนผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	×	×	×
7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		×	×
8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	×	×	×
9) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	×	×	×
10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	×	×	×
11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0		×	×

มคอ. 2 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562
12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0			×
รวมตัวบ่งชี้ (ตัว) ในแต่ละปี	9	11	12

เกณฑ์ประเมิน

หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

ปีการศึกษา	หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ
2560	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 9 ตัว
2561	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 11 ตัว
2562	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 12 ตัว

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- (1) ประเมินจากการเรียนรู้ของนักศึกษา การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ผลงานที่ได้รับมอบหมาย และการสอบ
- (2) ประเมินการสอนจากเอกสารการประเมินที่ให้ข้อมูลโดยนักศึกษา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- (1) นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ทุกรายวิชาเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนรายวิชาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามแบบฟอร์มที่คณะกำหนด
- (2) ผลการประเมินจะจัดส่งอาจารย์ผู้สอนเพื่อปรับปรุงต่อไป
- (3) คณะรวบรวมผลการประเมินที่เป็นความต้องการในการปรับปรุงทักษะการสอน เพื่อนำมาวางแผนพัฒนาให้สอดคล้องและ/หรือปรับปรุงกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาและสถานการณ์ของคณะ

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 การประเมินหลักสูตรโดยนักศึกษาและบัณฑิต

- (1) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรซึ่งประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง
- (2) คณะกรรมการวางแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ
- (3) ดำเนินการสำรวจข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินหลักสูตรจากนักศึกษาปัจจุบันและจากผู้สำเร็จการศึกษาทุกรุ่น

2.2 การประเมินหลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือจากผู้ประเมินภายนอก

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์สูงทั้งทางด้านวิชาการ และวิชาชีพ ทั้งยังมีประสบการณ์ทางการบริหารชั้นสูงและเชิญเป็นผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรในภาพรวม

2.3 การประเมินหลักสูตรโดยผู้ใช้บัณฑิตและ/หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ

- (1) การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรจากประสิทธิภาพของบัณฑิตโดยการสำรวจข้อมูลจากนายจ้าง และ/หรือ ผู้บังคับบัญชา โดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์
- (2) การประเมินจากผู้เกี่ยวข้องอื่น

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปี โดยองค์ประกอบ คุณสมบัติเฉพาะของ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและเกณฑ์การประเมินให้เป็นไปตามคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาฉบับปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือ ที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยเป็นระยะ ๆ และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตรหรือทุกรอบ 5 ปี

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 การปรับปรุงรายวิชา

อาจารย์ผู้สอนนำผลจากเอกสารการประเมินการสอนที่ให้ข้อมูลโดยนักศึกษา และจากการสังเกต พฤติกรรมของนักศึกษาในชั้นเรียนไปปรับปรุง

4.2 การปรับปรุงหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรทั้งหลักสูตรดำเนินการทบทวน ทุก 5 ปี เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย และ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ในกรณีที่มีการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหลักสูตร มีขั้นตอนการ ปฏิบัติ ดังนี้

- (1) รวบรวมข้อเสนอแนะ ข้อมูล จากการประเมินของอาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา และ บัณฑิต ผู้ใช้ บัณฑิต และผู้ทรงคุณวุฒิ
- (2) คณะกรรมการดำเนินการหลักสูตร จัดทำรายงานการประเมินผล และเสนอประเด็นที่จำเป็น ในการปรับปรุง
- (3) จัดประชุมสัมมนาเพื่อปรับปรุงหลักสูตร
- (4) เชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะ
- (5) หลักสูตรที่ได้ปรับปรุงเสนอให้คณะกรรมการวิชาการ และคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร พิจารณาก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

ภาคผนวก ก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2530 สภามหาวิทยาลัยศิลปากร ในการประชุมครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2550 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550"

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

3.1 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542

3.2 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545

3.3 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2545

3.4 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2548

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ที่มีความกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับความในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบได้เท่าที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 5 การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ใช้ระบบหน่วยกิตแบบทวิภาค หรือระบบอื่นที่เทียบเท่า

ข้อ 6 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว แบ่งออกเป็น

3 ประเภท คือ

6.1 นักศึกษาสามัญ ได้แก่ ผู้ที่สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาตาม

ข้อบังคับนี้

6.2 นักศึกษาทดลองศึกษา ได้แก่ ผู้ที่สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาตามข้อบังคับนี้ในลักษณะทดลองศึกษาในภาคแรกของการศึกษา และเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ 16.1 แล้ว จึงจะปรับสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้

6.3 นักศึกษาพิเศษ ได้แก่ ผู้ที่บัณฑิตวิทยาลัยได้อนุมัติให้เข้าทำการศึกษา หรือเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษโดยไม่รับปริญญา หรือเป็นผู้ที่ศึกษาเพื่อขอโอนหน่วยกิตไปยังมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด ตามระเบียบว่าด้วยการรับสมัครนักศึกษาพิเศษของบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อ 7 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาเป็นนักศึกษาตามข้อ 6.1 และ 6.2 มีดังนี้

7.1 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง

7.2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง และมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ หรือคณะกรรมการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะกำหนด

7.3 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง

7.4 ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต หรือปริญญาโทบัณฑิต หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง และผ่านการพิจารณาของสาขาวิชาแล้ว ดังนี้

7.4.1 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หรือเทียบเท่า ต้องมีผลการเรียนดีมาก หรือดี และเป็นผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ ดีเด่น และมีพื้นฐานความรู้ความสามารถ และศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้

7.4.2 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตหรือเทียบเท่า ต้องมีผลการเรียนดี หรือผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทบัณฑิตและเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามที่สาขาวิชา กำหนด ได้ผลดีเป็นพิเศษ หรือผ่านการพิจารณาของสาขาวิชาแล้ว

7.5 เป็นผู้มีความประพฤติดี

7.6 มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงและไม่เป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

7.7 มีคุณสมบัติอย่างอื่นเพิ่มเติมตามที่ภาควิชาและบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

7.8 เป็นผู้สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือก

7.9 ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศิลปากร ตามข้อ 9

ข้อ 8 ให้บัณฑิตวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย เป็นนักศึกษาตามข้อ 6.1 และข้อ 6.2

ข้อ 9 การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิด

9.1 ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยศิลปากร หรือมีความประพฤติเสียหาย ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาลงโทษตามควรแก่ความผิดนั้น ดังนี้

9.1.1 ภาคทัณฑ์

9.1.2 พักการศึกษา

9.1.3 พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ระยะเวลาที่นักศึกษาถูกพักการศึกษาให้นับรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

9.2 ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดเกี่ยวกับการสอบทุกประเภทตามระเบียบการสอบของบัณฑิตวิทยาลัย ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบ เป็นผู้พิจารณาว่าเป็นความผิดประเภททุจริต หรือส่อเจตนาทุจริต หรือเป็นความผิดอย่างอื่น และให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดระเบียบการสอบดังนี้

9.2.1 หากเป็นความผิดประเภททุจริต ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นสอบตกหมดทุกวิชาที่ได้ลงทะเบียนศึกษาไว้ในภาคการศึกษานั้น และให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาด้วย

9.2.2 หากเป็นความผิดประเภทส่อเจตนาทุจริตหรือความผิดอย่างอื่นนอกจาก

ข้อ 9.2.1 ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาลงโทษตามควรแก่ความผิด

ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว

ข้อ 10 การนับวันต่าง ๆ ตามข้อบังคับนี้ให้นับทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ และให้ถือกำหนดวันตามปฏิทินการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบเป็นปี ๆ ไป เว้นแต่วันสุดท้ายของการนับวันตามกำหนดวันในข้อบังคับนี้ตรงกับวันหยุดราชการให้ถือเอาวันทำการถัดไปเป็นวันสุดท้าย

หมวดที่ 2

การจัดการศึกษา

ข้อ 11 ในปีการศึกษาหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ คือ ภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาลาย แต่ละภาคการศึกษามีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยอาจจะจัดการศึกษาภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อนต่อจากภาคการศึกษาลายอีกภาคหนึ่งก็ได้ โดยมีเวลาการศึกษาประมาณ 8 สัปดาห์ แต่จะต้องไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ ทั้งนี้ ให้จัดชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

บัณฑิตวิทยาลัยอาจเปิดสอนหลักสูตรในลักษณะโครงการพิเศษ และหลักสูตรนานาชาติ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ 12 การนับเวลาการศึกษา ให้นับเฉพาะภาคการศึกษาปกติที่เปิดทำการสอน โดยนับรวมเวลาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ 19.1.1.1

ข้อ 13 กำหนดระยะเวลาการศึกษาเป็นดังนี้

13.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 3 ปีการศึกษา

13.2 หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 5 ปีการศึกษา

13.3 หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต สำหรับกรณีรับจากนักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา และสำหรับกรณีรับจากนักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 6 ปีการศึกษา ในกรณีที่ เป็นโครงการพิเศษ หรือหลักสูตรนานาชาติ ให้เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจําคณะหรือคณะกรรมการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากำหนด

ทั้งนี้ "ปีการศึกษา" ให้นับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาต้นถึงวันก่อนเปิดภาคการศึกษาต้นของปีการศึกษาถัดไป หรือนับตั้งแต่วันเปิดภาคการศึกษาลายถึงวันก่อนเปิดภาคการศึกษาลายของปีการศึกษาถัดไป แล้วแต่กรณี

ข้อ 14 การวัดปริมาณการศึกษาตามลักษณะงานของแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบ "หน่วยกิต" การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาในหนึ่งภาคการศึกษาปกติ ให้กำหนดตามเกณฑ์ดังนี้

14.1 รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติ และมีการเตรียม หรือการศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

14.2 รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึก หรือทดลอง 2 หรือ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 30 ถึง 45 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติ และเมื่อรวมกับการศึกษานอกเวลาแล้ว นักศึกษาใช้เวลาไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

14.3 การฝึกงานหรือฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 45 ถึง 90 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

14.4 การค้นคว้าอิสระ หรือวิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาการศึกษาค้นคว้า 3 ถึง 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 45 ถึง 60 ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

ข้อ 15 การกำหนดวิชาและหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา ให้เป็นไปตามหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา แต่อย่างน้อยที่สุดในทุกสาขาวิชาจะต้องมีปริมาณการศึกษาดังต่อไปนี้

15.1 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงจะต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

15.2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต จะต้องมีความหมายหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 แผน ดังนี้

15.2.1 แผน ก. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาตามแผน ก. แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

15.2.1.1 แบบ ก 1 ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และอาจศึกษารายวิชาหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต

15.2.1.2 แบบ ก 2 ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

15.2.2 แผน ข. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต และมีการสอบประมวลความรู้

15.3 ระดับปริญญาตรีบัณฑิต แบ่งการศึกษาเป็น 2 แบบ ดังนี้

15.3.1 แบบ 1 มีวิทยานิพนธ์ และอาจมีรายวิชาหรือกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้

15.3.1.1 แบบ 1.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

15.3.1.2 แบบ 1.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ 1.1 และแบบ 1.2 จะต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน
เดียวกัน

15.3.2 แบบ 2 มีวิทยานิพนธ์ และมีรายวิชาที่ต้องศึกษาเพิ่มเติมโดยมีจำนวน
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์ และรายวิชาตามเกณฑ์ ดังนี้

15.3.2.1 แบบ 2.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

15.3.2.2 แบบ 2.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ 2.1 และแบบ 2.2 จะต้องมีคุณภาพและมาตรฐาน
เดียวกัน

ข้อ 16 การปรับสถานภาพและการจำแนกสถานภาพนักศึกษา

16.1 นักศึกษาทดลองศึกษาอาจได้รับการปรับสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้
เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ 1 ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

16.1.1 ได้ S ทุกรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตตามหลักสูตร

16.1.2 ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 และสำหรับระดับปริญญาตรีบัณฑิต
ต้องได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B ทุกรายวิชาที่นับหน่วยกิตตามหลักสูตรด้วย

16.1.3 นักศึกษาทดลองศึกษาแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญามหาบัณฑิต
หรือแบบ 1 ในระดับปริญญาตรีบัณฑิตจะต้องได้รับการประเมินความก้าวหน้าจากภาควิชาโดยได้รับ
สัญลักษณ์ SP

16.2 สถานภาพของนักศึกษาสามัญ ให้จำแนกสถานภาพเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาปกติ
ทุกภาคดังนี้

16.2.1 นักศึกษาปกติ ได้แก่

16.2.1.1 นักศึกษาสามัญแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญา
มหาบัณฑิต หรือนักศึกษาสามัญแบบ 1 ในระดับปริญญาตรีบัณฑิต ที่ได้รับการประเมินความก้าวหน้า
จากภาควิชาในระหว่างที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ โดยได้รับสัญลักษณ์ SP และหรือได้รับสัญลักษณ์ IP
หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว

16.2.1.2 นักศึกษาสามัญในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือนักศึกษาสามัญ แผน ก. แบบ ก 2 หรือแผน ข. ในระดับปริญญาโท หรือนักศึกษาสามัญแบบ 2 ในระดับปริญญาตรีที่สอบไล่ได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไปหรือได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับภาคการศึกษาปกติ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 เป็นต้นไป ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

ภายใต้ข้อบังคับข้อ 16.2.1.1 หรือ 16.2.1.2 แล้วแต่กรณี หากนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ไม่ับหน่วยกิตในภาคการศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องได้รับสัญลักษณ์ S ทุกรายวิชา และหากได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้วแต่กรณี ก็จะต้องได้รับสัญลักษณ์ IP ด้วย

16.2.2 นักศึกษารอพินิจ ได้แก่

16.2.2.1 นักศึกษาสามัญแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญาโท หรือนักศึกษาสามัญแบบ 1 ในระดับปริญญาตรีที่สอบไล่ได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งที่ลงทะเบียนเรียน และหรือได้รับการประเมินความก้าวหน้าจากภาควิชาในระหว่างที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ โดยได้สัญลักษณ์ UP และหรือได้สัญลักษณ์ NP หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว

16.2.2.2 นักศึกษาสามัญระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือนักศึกษาสามัญแผน ก. แบบ ก 2 หรือ แผน ข. ในระดับปริญญาโท หรือนักศึกษาสามัญแบบ 2 ในระดับปริญญาตรีที่สอบไล่ได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ต่ำกว่า 3.00 หรือได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับภาคการศึกษาปกติตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 เป็นต้นไป ต่ำกว่า 3.00 และหรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งที่ลงทะเบียนเรียน และหรือได้สัญลักษณ์ NP หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้ว

ข้อ 17 การเปลี่ยนแผนการศึกษา การเปลี่ยนสาขาวิชา การเปลี่ยนระดับการศึกษา การโอนหน่วยกิตของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยศิลปากร และการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ 18 การรับโอนนักศึกษาต่างสถาบันและการเทียบโอนหน่วยกิตให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อ 19 การลาพักการศึกษา การกลับเข้าศึกษา และการลาออกจากการศึกษา

19.1 การลาพักการศึกษาและการกลับเข้าศึกษา

19.1.1 นักศึกษาที่มีเหตุจำเป็นอันสมควร อาจลาพักการศึกษาในภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาหนึ่งก็ได้ เมื่อได้ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา โดยยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 30 วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากพ้นกำหนดการยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาดังกล่าวแล้ว นักศึกษาอาจขอลาพักการศึกษเป็นกรณีพิเศษในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

19.1.1.1 นักศึกษาถูกเกณฑ์ หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

19.1.1.2 นักศึกษาเจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์ โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาลเอกชนที่ทางราชการรับรองตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

19.1.1.3 นักศึกษามีเหตุจำเป็นอันสมควร หรือมีความจำเป็นสุดวิสัย ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ลาพัก รวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ตามข้อ 19.1.1.1

นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษานหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว และในกรณีนี้ให้นักศึกษาได้สัญลักษณ์ W ในทุกรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

19.1.2 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาเหตุจำเป็นอันสมควร หรือความจำเป็นสุดวิสัยในการลาพักการศึกษา และมีอำนาจอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ครั้งละไม่เกิน 2 ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน แต่รวมเวลาลาพักการศึกษารวมต้องไม่เกิน 4 ภาคการศึกษาปกติ

19.1.3 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หรือถูกส่งพักรักษาตัว เมื่อจะกลับเข้าศึกษาใหม่ จะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยก่อนวันเปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า 14 วัน มิฉะนั้นจะไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ

19.2 การลาออกจากการศึกษา ให้นักศึกษาที่ประสงค์ลาออกยื่นคำร้องต่อบัณฑิตวิทยาลัยก่อนการสอบประจำภาค และในระหว่างที่ยังไม่ได้รับอนุมัติให้ลาออกนี้ ให้ถือว่านักศึกษาผู้ประสงค์ลาออกนั้นยังคงมีสถานภาพเป็นนักศึกษาที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งต่าง ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากรทุกประการ

ข้อ 20 นักศึกษาจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

20.1 นักศึกษาสามัญที่สอบได้ระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ต่ำกว่า 2.50 หรือนักศึกษาทดลองศึกษาที่สอบได้ระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ต่ำกว่า 3.00 และหรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง

20.2 สอบได้ระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50

20.3 เป็นนักศึกษารอพินิจ 2 ภาคการศึกษาปกติต่อเนื่องกัน

20.4 สอบประมวลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ตามข้อ 34.1.6 สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญามหาบัณฑิต และตามข้อ 34.2.2 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต หรือสอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ตามข้อ 33.5

20.5 ไม่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระภายใน 3 ปีการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต และระดับปริญญาตรีบัณฑิตที่มาจาก พื้นฐานระดับปริญญาโทบัณฑิต หรือภายใน 5 ปีการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต กรณีที่มาจากพื้นฐานระดับปริญญาบัณฑิตของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น

20.6 ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในกำหนดเวลาตามข้อ 13

20.7 ถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ 9

20.8 ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักการศึกษาและการกลับเข้าศึกษาตามข้อ 19.1

หรือไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติตามข้อ 22.1 และข้อ 22.2

20.9 สอบวิทยานิพนธ์ตก

20.10 ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นนักศึกษบัณฑิตวิทยาลัย

20.11 ขาดคุณสมบัติของการเข้าเป็นนักศึกษาตามข้อ 7

20.12 ตาย

นักศึกษาที่พ้นสภาพตามข้อ 20.8 หรือข้อ 20.10 อาจขอกลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ภายใน กำหนดระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา และบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควร ก็อาจอนุมัติให้กลับเข้าศึกษาใหม่ได้ โดยให้คิดระยะเวลาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษานั้นรวมอยู่ในระยะเวลา การศึกษาทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้ง ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่ต้องชำระหรือค้างชำระด้วย

หมวดที่ 3

การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ 21 การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

21.1 ผู้ที่สอบคัดเลือกหรือได้รับการคัดเลือกให้เข้าศึกษา ให้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยประกาศกำหนด

21.2 ผู้ที่ไม่สามารถขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวัน เวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งสาเหตุ อันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ์ในการเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ 22 การลงทะเบียนรายวิชา

22.1 นักศึกษาต้องลงทะเบียนทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรือหัวหน้าภาควิชา ทั้งนี้ นักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียม และหนี้สินต่าง ๆ (ถ้ามี) ให้เรียบร้อยตามวิธีการที่บัณฑิตวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากรกำหนด จึงจะ ถือว่าการลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์

22.2 นักศึกษาต้องลงทะเบียนภายใน 14 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 7 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อนนับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้น จะไม่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

22.3 นักศึกษาที่ลงทะเบียนหลังจากวันที่กำหนดจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเป็นกรณีพิเศษตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย

22.4 นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาใดจะต้องลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 19.1 หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว ให้นักศึกษาผู้นั้นพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

22.5 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาอาจอนุมัติให้นักศึกษาปกติตามข้อ 16.2.1 ลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นได้ในกรณีที่รายวิชานั้นไม่ได้เปิดสอนอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร และจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

22.5.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญามหาบัณฑิต จะลงทะเบียนรายวิชาได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต และให้นำมานับหน่วยกิตและคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

22.5.2 นักศึกษาระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตจะไม่นำมานับหน่วยกิตในหลักสูตร

22.6 นักศึกษาแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญามหาบัณฑิต หรือนักศึกษาแบบ 1 ในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ที่ไม่มีการลงทะเบียนรายวิชาหรือวิทยานิพนธ์ ให้ลงทะเบียนรักษาสถานภาพทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา

22.7 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญามหาบัณฑิตแผน ก. แบบ ก 2 หรือแผน ข. หรือระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตแบบ 2 ที่ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรแล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา หรือยังไม่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ต้องลงทะเบียนรักษาสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาปกติ

22.8 จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาซึ่งไม่นับรวมหน่วยกิตของรายวิชาที่ต้องศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต มีดังนี้

22.8.1 ภาคการศึกษาปกติ

22.8.1.1 นักศึกษาปกติต้องลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 15 หน่วยกิต

22.8.1.2 นักศึกษารอพินิจต้องลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

22.8.1.3 นักศึกษาทดลองศึกษาต้องลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ตามคำแนะนำของหัวหน้าภาควิชา

22.8.1.4 นักศึกษาพิเศษให้ลงทะเบียนตามคำแนะนำของหัวหน้าภาควิชา

22.8.2 ภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน ให้นักศึกษาลงทะเบียนได้ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่า หรือเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 22.8.1 และข้อ 22.8.2 ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ในกรณีที่นักศึกษาเหลือน้อยกว่าที่ต้องลงทะเบียนตามหลักสูตรน้อยกว่า ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 22.8.1.1 และข้อ 22.8.1.2 ให้ลงทะเบียนเรียนได้โดยไม่ต้องขออนุมัติ

ข้อ 23 การขอลอน และขอเพิ่มรายวิชา

23.1 การขอลอนรายวิชาให้กระทำโดยมีเงื่อนไขและมีผลดังต่อไปนี้

23.1.1 ในกรณีที่ขอลอนภายใน 14 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 7 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา รายวิชาที่ขอลอนนั้น จะไม่ปรากฏในระเบียบ

23.1.2 ในกรณีที่ขอลอนภายใน 84 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 42 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ขอลอน

23.1.3 การขอลอนรายวิชาใดเมื่อพ้นกำหนดตามข้อ 23.1.2 จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้ถอนได้ ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

23.2 การขอเพิ่มรายวิชาให้กระทำภายใน 14 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 7 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา เว้นแต่ในกรณีที่นักศึกษาขอเพิ่มรายวิชาเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยก่อน ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นั้นจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

ข้อ 24 กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งกรณีนี้นักศึกษาอาจได้รับค่าธรรมเนียมคืน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ 4

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ 25 การวัดผลการศึกษา

25.1 ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนไว้แต่ละภาคการศึกษา โดยอาจทำการวัดผลระหว่างภาคการศึกษาด้วยวิธีการทดสอบ การเขียนรายงาน การมอบหมายงานให้ทำ หรือวิธีอื่น ๆ และเมื่อสิ้นภาคการศึกษาให้มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น หรือจะใช้วิธีการวัดผลอย่างอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะวิชานั้น ๆ ก็ได้

บัณฑิตวิทยาลัยอาจกำหนดระเบียบที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ เพื่อใช้ในการวัดผลตามความเหมาะสมของแต่ละสาขาวิชาหรือรายวิชา

25.2 เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค นักศึกษาจะมีสิทธิ์เข้าสอบไล่ หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดต่อเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น หรือมีผลการทดสอบระหว่างภาคการศึกษา หรือมีผลงานที่ได้รับมอบหมายเป็นที่พอใจของอาจารย์ผู้สอน

ข้อ 26 การประเมินผลการศึกษา

26.1 รายวิชาที่มีการวัดผลเป็นระดับ ให้แบ่งค่าระดับโดยมีสัญลักษณ์ดังนี้

ผลการศึกษา	สัญลักษณ์	ค่าระดับ
ดีมาก	A	4.0
ดี	B+	3.5
	B	3.0
พอใช้	C+	2.5
	C	2.0
อ่อน	D+	1.5
	D	1.0
ตก	F	0

26.2 ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้มีการวัดผลในรายวิชาใดโดยไม่มีค่าระดับ ให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
S (satisfactory)	เป็นที่พอใจ
U (unsatisfactory)	ไม่เป็นที่พอใจ

26.3 ในกรณีที่รายวิชาโดยยังมิได้ทำการวัดผล หรือไม่มีการวัดผล ให้รายงานผลการศึกษาวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
I (incomplete)	ไม่สมบูรณ์
W (withdrawn)	ถอนรายวิชา
Au (audit)	ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต
IP (in progress)	มีความก้าวหน้า (สำหรับรายวิชาที่ใช้เวลาปฏิบัติงานต่อเนื่องและไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จก่อนสิ้นภาคการศึกษา)
SP (satisfactory progress)	ความก้าวหน้าเป็นที่พอใจ
UP (unsatisfactory progress)	ความก้าวหน้าไม่เป็นที่พอใจ

26.4 การประเมินผลวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

26.4.1 ให้ใช้สัญลักษณ์ IP (in progress) หรือ NP (no progress) สำหรับวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระซึ่งอยู่ในระหว่างการเรียบเรียง โดยนักศึกษาได้ลงทะเบียนแล้ว

26.4.2 การประเมินผลวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระซึ่งเรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้กำหนดเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ดีมาก	Excellent
ดี	Good
ผ่าน	Passed
ตก	Failed

26.5 การให้สัญลักษณ์ F จะให้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

26.5.1 นักศึกษาไม่ผ่านการวัดผลหรือสอบไม่ผ่านตามข้อ 25.1

26.5.2 นักศึกษาไม่มีสิทธิ์เข้าสอบ หรือไม่ได้รับการวัดผลตามข้อ 25.2

26.5.3 นักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบ และได้รับโทษให้สอบตกตามข้อ 9.2.1

26.5.4 นักศึกษาไม่แก้ค่า I ตามข้อ 26.6

26.5.5 นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

26.5.6 นักศึกษาไม่ได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาตามข้อ 23.1.3

26.6 การให้สัญลักษณ์ I จะให้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

26.6.1 นักศึกษาป่วยระหว่างการสอบรายวิชานั้น หรือขาดสอบเนื่องจากป่วย โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาลเอกชน ที่ทางราชการรับรองตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือขาดสอบโดยได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

26.6.2 นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชานั้นยังไม่ครบถ้วน และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ายังไม่สมควรวัดผลการศึกษารับสุดท้ายของนักศึกษา

การแก้ค่า I นักศึกษาจะต้องสอบและ/หรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอนให้ครบถ้วน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนวัดผลและส่งผลการศึกษานักศึกษาแก่บัณฑิตวิทยาลัยภายใน 10 วันหลังจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าวบัณฑิตวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็น F หรือ U โดยอัตโนมัติ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ให้ขยายเวลาได้ เป็นกรณีพิเศษเมื่อเห็นว่ามีความสำคัญและจำเป็น โดยอาจารย์ผู้สอนต้องแจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

26.7 การให้สัญลักษณ์ S จะให้ในกรณีที่รายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาคือที่พอใจและหลักสูตรระบุให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับหรือในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้ออนหน่วยกิตตามข้อ 17

การให้สัญลักษณ์ U จะให้เฉพาะรายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ และหลักสูตรระบุให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับ

26.8 การให้สัญลักษณ์ SP จะให้เฉพาะกรณีที่นักศึกษายังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ และภาควิชาพิจารณาผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษามีความก้าวหน้าเป็นที่พอใจ

การให้สัญลักษณ์ UP จะให้เฉพาะกรณีที่นักศึกษายังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ และภาควิชาพิจารณาผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษามีความก้าวหน้าไม่เป็นที่พอใจ

26.9 การให้สัญลักษณ์ IP จะให้สำหรับวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ หรือรายวิชาที่การเรียนการสอนมีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

26.9.1 ให้เพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ที่อยู่ระหว่างการเรียบเรียงว่ามีความก้าวหน้าเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

26.9.2 ให้สำหรับรายวิชาที่การเรียนการสอนมีลักษณะเฉพาะ โดยมีข้อกำหนดให้นักศึกษาใช้เวลาปฏิบัติงานต่อเนื่อง และไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนภาคการศึกษานั้น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตามที่อธิการบดีโดยอนุมัติของที่ประชุมคณบดีจะได้ประกาศกำหนดไว้ นั่นเมื่อได้ทำการวัดผลแล้ว ให้ใช้ค่าระดับจากการวัดผลนั้นแทนสัญลักษณ์ IP

26.10 การให้สัญลักษณ์ NP จะให้เพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงว่าไม่มีความก้าวหน้าเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคนับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

26.11 การให้สัญลักษณ์ W จะให้เฉพาะกรณีที่ระบุไว้ในข้อ 19.1.1 ข้อ 23.1.2 และข้อ 23.1.3

26.12 การให้สัญลักษณ์ Au จะให้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ 27 การนับหน่วยกิตและการลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

27.1 การนับหน่วยกิตเพื่อให้ครบหลักสูตรตามข้อบังคับนี้ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญามหาบัณฑิต ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า C หรือได้รับสัญลักษณ์ S เท่านั้น เว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับหรือรายวิชาบังคับเลือก นักศึกษาต้องสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่าต้องได้ S ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B

27.2 นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาดต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นใหม่ให้ได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ S แล้วแต่กรณี

27.3 ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาดต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาบังคับเลือก นักศึกษามีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมนั้นใหม่ หรืออาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกันก็ได้

27.4 รายวิชาบังคับ หรือรายวิชาบังคับเลือกที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B นักศึกษาไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชานั้นอีก

27.5 นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาดต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมนั้นใหม่ หรืออาจลงทะเบียนรายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้

27.6 ในกรณีที่นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ หรือแทนตามที่หลักสูตรกำหนด การนับหน่วยกิตตามข้อ 27.1 ให้นับหน่วยกิตได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ 28 ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค โดยคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคของรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

ข้อ 29 การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคให้คำนวณโดยนำผลรวมของผลคูณระหว่างค่าระดับของแต่ละรายวิชาที่ได้รับในภาคการศึกษานั้นกับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น โดยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ให้เพิ่มค่าทศนิยมในตำแหน่งที่สองขึ้นอีกหนึ่งหน่วย

การคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณโดยนำผลรวมของผลคูณระหว่างค่าระดับของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบันกับหน่วยกิตของรายวิชานั้น แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ได้ลงทะเบียนไว้ โดยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ให้เพิ่มค่าทศนิยมในตำแหน่งที่สองขึ้นอีกหนึ่งหน่วย

ข้อ 30 รายวิชาใดที่มีการรายงานผลการศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้สัญลักษณ์ I,S,U,SP,UP, IP,NP,W และ Au ไม่ให้นำรายวิชานั้นมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับเฉลี่ยสะสมตามข้อ 29

ข้อ 31 ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดซึ่งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยได้เทียบให้เท่ากับรายวิชาที่อนุมัติให้อินหน่วยกิตตามข้อ 17 และข้อ 18 มิให้นำผลการศึกษารายวิชานั้นมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

หมวดที่ 5

การสอบภาษาต่างประเทศ การสอบประมวลความรู้และการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ 32 การสอบภาษาต่างประเทศ

32.1 นักศึกษาทุกสาขาวิชาในระดับปริญญามหาบัณฑิตและระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องสอบภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษาตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

32.1.1 นักศึกษาชาวต่างประเทศต้องสอบผ่านการสอบภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของตนตามเงื่อนไขของบัณฑิตวิทยาลัย

32.1.2 ให้บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการสอบภาษาต่างประเทศไว้ในปฏิทินการศึกษา ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบภาษาต่างประเทศ และให้แสดงผลการสอบภาษาต่างประเทศโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้สัญลักษณ์ U นักศึกษามีสิทธิขอสอบได้อีก

32.2 นักศึกษาอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศ โดยได้ศึกษาและหรือสอบผ่านภาษาต่างประเทศในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

32.2.1 นักศึกษาสามารถสอบผ่านภาษาต่างประเทศที่บัณฑิตวิทยาลัยจัดให้สอบในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในบัณฑิตวิทยาลัย

32.2.2 นักศึกษาศึกษาและสอบผ่านภาษาต่างประเทศที่บัณฑิตวิทยาลัยจัดอบรมนอกหลักสูตร

32.2.3 นักศึกษาศึกษาและสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยไม่นับหน่วยกิตสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยให้แสดงผลการสอบเป็นสัญลักษณ์ S หรือ U นักศึกษาที่สอบได้สัญลักษณ์ S มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศอีก

32.2.4 นักศึกษาศึกษาและสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต และกำหนดให้วัดผลเป็นค่าระดับ นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศอีก

32.2.5 นักศึกษาสอบผ่านภาษาต่างประเทศจากสถาบันอื่น ทั้งในและต่างประเทศ ที่บัณฑิตวิทยาลัยรับรองมาตรฐาน

ข้อ 33 การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) หมายถึง การสอบเพื่อวัดความรู้ในวิชาการตามที่หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิตกำหนด และวัดความสามารถในการวิเคราะห์ความรู้ตลอดจนการนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

33.1 ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตแบบ 1 สอบวัดคุณสมบัติก่อนที่จะทำวิทยานิพนธ์ ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตแบบ 2 ให้สอบวัดคุณสมบัติหลังจากสอบผ่านรายวิชาบังคับตามที่หลักสูตรกำหนด

33.2 ให้บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการสอบวัดคุณสมบัติไว้ในปฏิทินการศึกษา

33.3 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติตามคำแนะนำของภาควิชา

33.4 ให้แสดงผลการสอบโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

33.5 นักศึกษาที่สอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 จะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรืออาจได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน

ข้อ 34 การสอบประมวลความรู้ ให้นักศึกษาซึ่งได้ศึกษารายวิชาและได้หน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีสิทธิ์สอบประมวลความรู้

34.1 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต

34.1.1 นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรแผน ก. แบบ ก 2 จะต้องสอบประมวลความรู้ หากหลักสูตรกำหนดให้มีการสอบประมวลความรู้

34.1.2 นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรแผน ข. ต้องสอบประมวลความรู้

34.1.3 ให้บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการสอบประมวลความรู้ไว้ในปฏิทินการศึกษา

34.1.4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ตามคำแนะนำของภาควิชา

34.1.5 ให้แสดงผลการสอบประมวลความรู้โดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

34.1.6 หากนักศึกษาสอบประมวลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

34.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต

34.2.1 การสอบประมวลความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา

34.2.2 นักศึกษาที่สอบประมวลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรืออาจได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นนักศึกษาในระดับปริญญามหาบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน

หมวดที่ 6

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ 35 การทำวิทยานิพนธ์

35.1 การอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

35.1.1 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต

35.1.1.1 นักศึกษาแผน ก. แบบ ก 1 ผู้มีสิทธิขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากภาควิชาก่อน

35.1.1.2 นักศึกษาแผน ก. แบบ ก 2 ผู้มีสิทธิขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา และมีจำนวนหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

35.1.1.3 นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ภายใน 3 ปีการศึกษาของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

35.1.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต

35.1.2.1 นักศึกษาผู้มีสิทธิขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติและการสอบภาษาต่างประเทศ รวมทั้งต้องผ่านเงื่อนไขตามที่สาขาวิชากำหนดและผ่านความเห็นชอบจากภาควิชาแล้ว

35.1.2.2 นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ภายใน 3 ปีการศึกษาของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น กรณีมาจากพื้นฐานปริญญาโทบัณฑิต หรือภายใน 5 ปีการศึกษาของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น กรณีมาจากพื้นฐานปริญญาบัณฑิต มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เปลี่ยนระดับการศึกษาไปเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

35.1.3 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ตามคำแนะนำของภาควิชา

35.1.4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่ง บัณฑิตวิทยาลัยอาจพิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักก็ได้ ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จะต้องไม่เกิน 3 คน

35.1.5 หากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับโครงการวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติแล้วที่ไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษายื่นคำร้องขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แต่ถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ นักศึกษาต้องขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ที่เปลี่ยนแปลงให้คณะกรรมการตามข้อ 35.1.3 เพื่อพิจารณาใหม่

35.2 การลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

35.2.1 ผู้มีสิทธิลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ คือ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว

35.2.2 การลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยอาจลงทะเบียนทั้งหมดในครั้งเดียว หรือลงทะเบียนบางหน่วยกิตเป็นงวด ๆ ตามที่ภาควิชาหรือสาขาวิชาพิจารณาโดยความเห็นชอบของบัณฑิตวิทยาลัย

35.2.3 ในระหว่างการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเป็นผู้ประเมินผลความก้าวหน้าการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ โดยรายงานผลเป็นสัญลักษณ์ IP หรือ NP แล้วแต่กรณี

35.3 การเสนอและการขออนุมัติวิทยานิพนธ์

35.3.1 การเสนอวิทยานิพนธ์ที่ได้เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อขอรับอนุมัตินั้น นักศึกษาต้องเรียนรายวิชาครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ในกรณีที่มีกำหนดไว้ในหลักสูตรหรือสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ รวมทั้งสอบผ่านภาษาต่างประเทศ และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

35.3.2 รูปแบบของวิทยานิพนธ์ที่เสนอให้เป็นไปตามแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

35.3.3 การเสนอวิทยานิพนธ์อาจเสนอเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศก็ได้ ตามที่หลักสูตรกำหนด ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ หากประสงค์จะใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

35.3.4 ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ จำนวนอย่างน้อย 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน โดยประกอบด้วยหัวหน้าภาควิชาหรือผู้ที่หัวหน้าภาควิชามอบหมาย ซึ่งต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นประธาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 3 คน ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ศิลปากรอย่างน้อย 1 คน

35.3.5 ถ้าคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและสอบวิทยานิพนธ์แล้วเห็นควรให้แก้ไขปรับปรุงเล็กน้อย ให้ถือว่าการประเมินผลนั้นปราศจากเงื่อนไขมาตั้งแต่แรก ถ้าวิทยานิพนธ์นั้นมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขมาก ให้นักศึกษาแก้ไขวิทยานิพนธ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายใน 45 วันนับแต่วันสอบวิทยานิพนธ์ หรือตามเวลาที่คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์แจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบ และให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ประเมินผลหลังจากวันที่นักศึกษาได้แก้ไขวิทยานิพนธ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว

35.3.6 การวินิจฉัยตัดสินของคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้ถือมติให้ผ่านเป็นเอกฉันท์ หากกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์มีความเห็นไม่ตรงกัน ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาชี้ขาด

35.3.7 การประเมินผลวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เป็นไปตามข้อ 26.4.2

35.3.8 นักศึกษาต้องส่งวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการประเมินผลจากคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งบทความย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และหรือภาษาต่างประเทศตามที่กำหนดในหลักสูตร ให้บัณฑิตวิทยาลัยตามจำนวนและรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดเพื่อให้บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ กรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ หากประสงค์จะใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

35.3.9 วิทยานิพนธ์ซึ่งได้รับอนุมัติแล้วให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาระดับบัณฑิตศึกษา การนำออกโฆษณาเผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

35.3.10 ลิขสิทธิ์ของวิทยานิพนธ์เป็นของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

35.3.11 ให้บัณฑิตวิทยาลัยออกระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ได้ โดยไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

ข้อ 36 การค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี หมายถึง สารนิพนธ์หรือรายงานอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามหลักสูตรแผน ข.

36.1 ผู้ที่จะมีสิทธิลงทะเบียนการค้นคว้าอิสระ ต้องมีคุณสมบัติครบตามที่ภาควิชากำหนด

36.2 ให้ภาควิชาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการค้นคว้าอิสระที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

36.3 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ 1 คน

36.4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระจำนวนไม่เกิน 3 คน

36.5 รูปแบบของการค้นคว้าอิสระให้นำรูปแบบของวิทยานิพนธ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดมาใช้โดยอนุโลม

36.6 การประเมินผลการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามข้อ 26.4.2

หมวดที่ 7

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ 37 คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

37.1 มีเวลาศึกษาไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 13

37.2 มีปริมาณการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15

37.3 ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 ยกเว้นนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี แผน ก. แบบ ก 1 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ 1

37.4 ได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B ในรายวิชาบังคับ หรือบังคับเลือกทุกวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้มีการวัดผลเป็นระดับ ยกเว้นนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ 1 ต้องได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B ในทุกรายวิชา

37.5 ได้สัญลักษณ์ S ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

37.6 ได้สัญลักษณ์ S ในการสอบภาษาต่างประเทศ หรือได้รับการยกเว้นการสอบภาษาต่างประเทศตามข้อ 32.2

37.7 ได้สัญลักษณ์ S ในการสอบประมวลความรู้ในหลักสูตรที่ระบุว่ามีการสอบประมวลความรู้ และสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ 1 จะต้องได้สัญลักษณ์ S ในการสอบวัดคุณสมบัติอีกด้วย

37.8 สอบวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่ต่ำกว่าระดับผ่าน

37.9 ได้ส่งวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ ซึ่งฉบับต้นฉบับติดวิทยาลัย ได้อนุมัติแล้วต่อบัณฑิตวิทยาลัย

37.10 ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทฉบับต้นฉบับติดแผน ก. แบบ ก 1 และแบบ ก 2 จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding) หรือผลงานสร้างสรรค์ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน

ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีฉบับต้นฉบับติดจะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peer review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น หรือผลงานสร้างสรรค์ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน

ข้อ 38 เมื่อนักศึกษามีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 37 แล้ว ให้ยื่นคำร้องขอจบการศึกษาต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาการสำเร็จการศึกษา

ข้อ 39 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับปริญญา

39.1 มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 37

39.2 ไม่มีหนี้สินกับมหาวิทยาลัย

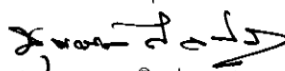
39.3 มีความประพฤติดี

บทเฉพาะกาล

ข้อ 40 นักศึกษาที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2550 ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ 41 ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบและประกาศที่ออกใช้บังคับโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับนี้ ให้ใช้ระเบียบและประกาศตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2550

(นายชุมพล ศิลปอาชา)

นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข

ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน

ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา

1.ชื่อ-นามสกุล

นายวีระ อินพันทั้ง

ตำแหน่งทางวิชาการ

ศาสตราจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2553)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2524)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัยศิลปากร (2518)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

วิมลสิทธิ์ หรยางกูร, บุษกร เสธฐวรกิจ และ วีระ อินพันทั้ง. (2558). “การสร้างสรรค์เอกลักษณ์ สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ 1/6, พื้นฐานเอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทย = Fundamentals of Thai architectural identity”. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 311 หน้า.

วีระ อินพันทั้ง, วิมลสิทธิ์ หรยางกูร และอภิรักษ์ พงศ์เมธากุล. (2558). “การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ 2/6, การก่อรูปทางสถาปัตยกรรม = Architectural configuration”. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 314 หน้า.

สันติรักษ์ ประเสริฐสุข, วิมลสิทธิ์ หรยางกูร และวีระ อินพันทั้ง. (2558). “การสร้างสรรค์เอกลักษณ์สถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ 3/6, การจัดองค์ประกอบ รูปทรง และสัดส่วนทางสถาปัตยกรรม (Architectural composition, Form and scale/proportion)”. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ. 315 หน้า.

อภิรดี เกษมสุข, วีระ อินพันทั้ง และสุคตยติ จารุณช. (2557). “ศาลาอเนกประสงค์แบบถอดประกอบได้”. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร. 48 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

อดิศร ศรีเสาวนันทน์ และวีระ อินพันทั้ง. (2559). “แนวความคิดเรื่องสถานที่ และปรากฏการณ์วิทยากับการศึกษางานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น” วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น 15, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2559): 1-20. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ 1-20.

วีระ อินพันทั้ง. (2559). “สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างพื้นถิ่น: การดำรงและการเปลี่ยนแปลง” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): A127-A142. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ A127-A142.

วีระ อินพันทั้ง, อภิรดี เกษมสุข และสุคตยติ จารุณช. (2559). ““เถรอดเพล” จากของเล่นเป็นศาลา” ใน หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): C15-C29. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ F15-F29.

ณัฐพล แซ่ฮวง และวีระ อินพันทั้ง. (2558). “แลก รับ ปรับ เปลี่ยน: สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนไทลาวและชุมชนไทโคราช ณ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา” Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ 8, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2558): 2877-2892. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้าที่ 2877-2892.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานสร้างสรรค์

วีระ อินพันทั้ง. (2558). ห้องทำงาน บ้านโพธิ์สามต้น [สถาปัตยกรรม]. นิทรรศการ “สถาปัตย์ปริวรรต 2558: 60 ปี สถาปัตย์ ศิลปากร” เนื่องในวันศิลป์ พีระศรี. หอศิลปะสถาปัตยกรรมพระพรหมพิจิตร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วันที่ 15-30 กันยายน 2558.

อภิรดี เกษมสุข, วีระ อินพันทั้ง และสุคตยุดิ จารุณช. (2557). บ้านสำหรับผู้ประสบภัย
[สถาปัตยกรรม]. งานสถาปนิก 2557. อิมแพ็ค เมืองทองธานี กรุงเทพฯ: วันที่ 29 เมษายน –
4 พฤษภาคม 2557.

ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

วีระ อินพันทั้ง. (2560). นานาสารพัน. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
96 หน้า.

วีระ อินพันทั้ง, จีรศักดิ์ เกื้อสมบัติ, เจนยุทธ ล่อใจ, นันทพล จันเงิน, พัฒนภรณ์ ลีลาฤทธิ์, สุคตยุดิ
จารุณช และอดิสร ศรีเสาวนันท. (2559). รายละเอียด. กรุงเทพฯ: เซ็นจูรี 21. 168 หน้า.

วีระ อินพันทั้ง. (2557). แบบฝึกปฏิบัติชุดวิชา 12305 ศิลปะกับสังคมไทย หน่วยที่ 2 พัฒนาการ
ทางศิลปะของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 10-12.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 34 ปี

ระดับปริญญาตรี

261 206	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 207	วิทยานิพนธ์
261 208	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 209	เตรียมวิทยานิพนธ์

ระดับบัณฑิตศึกษา

261 411	การออกแบบสถาปัตยกรรมชั้นสูง 1
261 412	การออกแบบสถาปัตยกรรมชั้นสูง 2
261 421	วิทยานิพนธ์
261 461	วิทยานิพนธ์
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรมและภูมิทัศน์วัฒนธรรม
261 512	การปฏิบัติงานภาคสนาม 1
261 513	การปฏิบัติงานภาคสนาม 2
261 520	วิทยานิพนธ์
261 522	วิทยานิพนธ์
261 535	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย

- 261 611 สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 1
261 622 วิทยานิพนธ์

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

(ศาสตราจารย์ ดร. วีระ อินพันทั้ง)

วันที่12..... เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ...2560....

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

2.ชื่อ-นามสกุล

นายเกรียงไกร เกิดศิริ

ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (Architectural Heritage Management and Tourism) Silpakorn University,
Thailand (2009)

M.A. (Architectural Heritage Management and Tourism) Silpakorn University,
Thailand (2004)

อ.บ. (ภูมิศาสตร์-ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2545)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). “การศึกษาวิเคราะห์คุณค่า ศักยภาพ และแนวทางการเสนอ
แหล่งมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อขอรับการพิจารณาเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรม
เพิ่มเติม”. กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุน
ทุนวิจัยโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ) จำนวน 282 หน้า.

เกรียงไกร เกิดศิริ, สกนธ ม่วงสุน, อิศรชัย บุรณะอรจรณ์,และตะวัน วีระกุล. (2559). “การ
พัฒนาระบบการสื่อความหมายมรดกทางสถาปัตยกรรมผ่านระบบอินเทอร์เน็ต
กรณีศึกษา วัดมหาธาตุยุยงยา”. กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ). จำนวน 394 หน้า.

เกรียงไกร เกิดศิริ, อิศรชัย บุณณะอรรจน์ และบุญยกร วชิระเชียรชัย. (2559). “แนวทาง
การศึกษาชาวมรดกทางสถาปัตยกรรมเพื่อการออกแบบโครงการสื่อความหมาย
ทางการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม กรณีศึกษา วัดมหาธาตุสุโขทัย และวัดมหาธาตุ
เขลียง”. กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุน
วิจัยโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ). จำนวน 292 หน้า.

เกรียงไกร เกิดศิริ, นันทวรรณ ม่วงใหญ่, อิศรชัย บุณณะอรรจน์. (2559). “สังวาลย์มรดกโลก
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นทวีป: การศึกษาโลจิสติกส์การท่องเที่ยวและแนว
ทางการพัฒนาการเชื่อมโยงโดยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง”. กรุงเทพฯ, คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสำนักงาน
คณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ). จำนวน 559 หน้า.

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). “โครงการศึกษาวิจัยเพื่อจัดการความรู้เรื่องที่อยู่อาศัยและวิถีการ
อยู่อาศัยผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น พื้นที่ภาคใต้”. กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยการเคหะแห่งชาติ). จำนวน 571 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

เกรียงไกร เกิดศิริ, พิบูลย์ จินาวัฒน์, สุพจน์ จิตสุทธิญาณ, ทิพย์วัลย์ ตั้งพูนทรัพย์ศิริ,
อิสรชัย บุณณะอรรจน์, วิษณุ หอมนาน และ Nittha Bounpany. (2560).
"ศิลปสถาปัตยกรรมมหาเต็งดอจี เมืองสกาย เมียนมา: มรดกความทรงจำ
อยุธยาในลุ่มอิรวดีในพุทธศตวรรษที่ 24 และการสำรวจสภาพปัจจุบัน" หน้าจั่ว
ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 32 (มกราคม-
ธันวาคม 2560): A3-A28. (TCI กลุ่มที่ 2) หน้าที่ A3-A28.

เกรียงไกร เกิดศิริ, สิริชัย ร้อยเที่ยง. (2560). "การจัดวางพื้นที่ ลำดับศักดิ์ และการวาง
ทิศในเรือนพื้นถิ่นไทจีน เมืองเชียงตุง รัฐฉาน เมียนมา" Built Environment
Inquiry - BEI สภาพแวดล้อมสรรค์สร้างวิจัย 16, 1 (มกราคม-มิถุนายน
2560): 17-40. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้าที่ 17-40.

อิสรชัย บุณณะอรรจน์ และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). "สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติ
พันธุ์ที่พูดภาษาตระกูล ออสโตรเอเชียติกในประเทศไทย: จำแนกตามทฤษฎี
และหลักการในสารานุกรมสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นโลก (Vernacular

Architecture of Austro-Asiatic Ethnic Groups in Thailand, Based on the Encyclopedia of Vernacular Architecture of the World.) "

วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง 12, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2559): 215-241. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้าที่ 215-241.

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). "ปริทัศน์การศึกษาว่าด้วย "พระเจดีย์ทรงดอกบัวตูม" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบและสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): B3-B17. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ B3-B17.

กุลพัชร เสนิงค์ ณ อยู่ธยา และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). "เรือนแถวพื้นถิ่นในภูมิทัศน์ย่านประวัติศาสตร์ตลาดล่างถนนพระราม จังหวัดลพบุรี" วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น 15, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2559): 77-98. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้าที่ 77-98.

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). "อ่านใหม่-มองใหม่: สิ่งซึ่งเป็นหลักเป็นประธานพระนคร แลเป็นที่เฉลิมพระเกียรติยศกรุงศรีอยุธยา จากเอกสารพรรณนาภูมิสถาน พระนครศรีอยุธยา" วารสารวิชาการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 15, 1 (มกราคม-มิถุนายน): 119-130. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้าที่ 119-130.

วีละ อาโนลัก, และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). "เฮือนลื้อกะล่อม: บ้านนาช่างใต้ เมืองน้ำบวกลาว สปป.ลาว" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): B3-B17. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ A55-A82.

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). "บทความแปล "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภูมิทัศน์เมืองประวัติศาสตร์" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): D27-D36. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ D27-D36.

เกรียงไกร เกิดศิริ และนันทวรรณ ม่วงใหญ่. (2559). "การกำหนดคุณค่าตามเกณฑ์การพิจารณาแหล่งมรดกโลก ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นทวีป (กลุ่ม CLMV): การสังเคราะห์ความรู้เพื่อเป็นแนวทางสำหรับราชอาณาจักรไทย" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): G41-G60. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้าที่ G41-G60.

เกรียงไกร เกิดศิริ, อิศรชัย บุณณะอรุณ, และกุลพัชร เสนิงค์ ณ อยู่ธยา. (2559). "การวิเคราะห์สภาพการณ์แหล่งในบัญชีรายชื่อเบื้องต้นในราชอาณาจักรไทย:

- ศักยภาพและข้อจำกัดบนเส้นทางสู่การเป็นแหล่งมรดกโลก" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): G33-G47. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า G61-G75.
- วิสา เสกธีระ และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2558). "ทับ...เพิงพักพิงในพงไพรของชาวมัณนิ" ใน วารสารวิจัยสังคม (Journal of Social Research) 38, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2558): 171-208. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 171-208.
- เกรียงไกร เกิดศิริ. (2558). "อ่านใหม่-มองใหม่: ปีสถาปนาพระศรีรัตนมหาธาตุอยุธยา" หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย, 12 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 70-97. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้า 69-97.
- เกรียงไกร เกิดศิริ, ตะวัน วีระกุล และอิสริชัย บุรณะอรรจน์. (2558). "สมมติฐานบางประการเกี่ยวกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรมพระศรีรัตนมหาธาตุอยุธยาในสมัยเมืงแรกสถาปนา" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 29 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 225-248. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 225-248.
- เกรียงไกร เกิดศิริ และอิสริชัย บุรณะอรรจน์. (2558). "รูปแบบสถาปัตยกรรมพระศรีรัตนมหาธาตุอยุธยาภายหลังการบูรณปฏิสังขรณ์ในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบและสภาพแวดล้อม, 29 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 249-270. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 249-270.
- เกรียงไกร เกิดศิริ, อิสริชัย บุรณะอรรจน์ และฐาปกรณ์ เครือระยา. (2558). "จองอย่างพม่าที่วัดม่อนจำศีล ลำปาง: ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสภาพในปัจจุบัน" วิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 6, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2558): 132-168. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้า 128-169.
- ปัทม วงศ์ประดิษฐ์, เกรียงไกร เกิดศิริ และอรศิริ ปาณินท์ (2558). "บริบทแวดล้อมที่ส่งผลต่อการก่อตัวและการพัฒนาของตึกแถวในภูมิทัศน์ย่านประวัติศาสตร์ทับเที่ยง จังหวัดตรัง" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 29 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 205-224. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 205-222.
- ภาคี วงศ์สุวรรณ และ เกรียงไกร เกิดศิริ. (2558). "คุณลักษณะของเรือนพื้นถิ่นชาวไทยเหนือ หมู่บ้านหนองเงิน เมืองเชียงตุง รัฐฉาน เมียนมาร์" หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 29 (มกราคม-ธันวาคม): 105-124. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 105-123.

อมฤต หมื่นสีทา และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2558). “ผามพ่อนผี” เวทีแห่งพิธีกรรมความเชื่อกับการปรับตัวในบริบทสังคมร่วมสมัย” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 29 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 3-20. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 3-20.

อิสรัชย์ บุรณะอรุณ และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2558). “องค์รวมของการตั้งถิ่นฐานและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นที่อยู่อาศัยในลุ่มน้ำโตนเลสาบ จังหวัดเสียมเรียบ ราชอาณาจักรกัมพูชา” วารสารวิชาการคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น 14, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2558): 13-25. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้า 13-25.

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). “องค์รวมภูมิทัศน์วัฒนธรรมชุมชนและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเรือนที่อยู่อาศัยใน ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา” หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมไทย, 11 (มกราคม-ธันวาคม 2557): 176-213. (TCI กลุ่มที่ 1). หน้า 176-213.

เกรียงไกร เกิดศิริ และบุญกร วชิรเจียรชัย. (2557). “พัฒนาการของผังบริเวณวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และการสำรวจภาคสนาม” ใน หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 28 (กันยายน 2556-สิงหาคม 2557): 81-118. (TCI กลุ่มที่ 2).

เกรียงไกร เกิดศิริ, อิสรัชย์ บุรณะอรุณ และนันทวรรณ ม่วงใหญ่. (2557). “มรดกพุทธศิลปสถาปัตยกรรมวัดพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบและสภาพแวดล้อม, 28 (กันยายน 2556-สิงหาคม 2557): 119-162. (TCI กลุ่มที่ 2). หน้า 137-179.

อิสรัชย์ บุรณะอรุณ และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). “พุทธศาสนสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา” *Journal of Architectural/Planning Research and Studies (JARS)* 10, 1: 1-20.

Proceedings

Isarachai Buranaut and Kreangkrai Kirdsiri. (2016). “Form and Structure of a Vernacular Cambodian Dwelling: High Stilts House in Tonlesap Basin, Siemreap.” In *Proceeding of 11th Singapore Graduate*

Forum on Southeast Asian Studies, 12-14 July 2016, National University of Singapore: หน้า 19-32.

ปัทม วงศ์ประดิษฐ์ และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). “ปัญญาสรรค์สร้างตึกแถวในพื้นที่คาบสมุทรภาคใต้ฝั่งตะวันตกของประเทศไทย (The Wisdom of Shophouse in South-west of Thailand.)” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการทางสถาปัตยกรรม “สรรค์สาระสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมประจำปี 2559” Vernacular Architecture and Cultural Built Environments Forum (VernAC-BEF) 2016 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, วันที่ 24 มิถุนายน 2559 ณ โรงแรมเซ็นทารา และคอนเวนชันเซ็นเตอร์ จ. ขอนแก่น: :39-54.

สิริชัย ร้อยเที่ยง และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). “เรือนลเวีอะแบบจารีต บ้านมิดหลงอำเภอมะแม่ม จังหวัดเชียงใหม่” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์” และระดับนานาชาติ “สถาปัตยกรรม” การประชุมวิชาการวิจัย-สร้างสรรค์: สรรพศาสตร์ทางสถาปัตยกรรม, วันที่ 19-20 ธันวาคม 2559 ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ตลิ่งชัน: C135-C164.

ธนิก หมื่นคำวัง และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2559). “รูปทรงและการจัดวางที่ว่างภายในเรือนพื้นถิ่นไทลื้อ กรณีศึกษา บ้านแปน เมืองนูน ลิบสองปันนา ยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์” และระดับนานาชาติ “สถาปัตยกรรม” การประชุมวิชาการวิจัย-สร้างสรรค์: สรรพศาสตร์ทางสถาปัตยกรรม, วันที่ 19-20 ธันวาคม 2559 ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ตลิ่งชัน: C89-C114.

เกรียงไกร เกิดศิริ, ทิพวัลย์ ตั้งพูนทรัพย์ศิริ และภัทรพล เวทยสุภรณ์. (2558). “สังวาลย์วัฒนธรรมมรดกพุทธศิลป์สถาปัตยกรรมแห่งคาบสมุทรภาคใต้: ศักยภาพร่วมในการเสนอชื่อแบบรวมกลุ่มสู่เส้นทางมรดกโลก” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี พ.ศ. 2558 เรื่อง สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์. ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2 กรกฎาคม 2558. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร: 23-44.

เกรียงไกร เกิดศิริ, พรพจน์ สุขเกษม และวิชัย บุญวาต. (2558). “การศึกษาจินตภาพและภูมิทัศน์เมือง เพื่อกำหนดการติดตั้งป้ายสื่อความหมายการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์สามแห่ง.” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติประจำปี พ.ศ. 2558 เรื่อง สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์ คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2 กรกฎาคม 2558. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร: 81-96.

กุลพัชร เสนิงค์ ณ อยู่ธยา และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). “มรดกภูมิทัศน์นครประวัติศาสตร์ลพบุรี : ศักยภาพในการเสนอขึ้นเป็นแหล่งมรดกโลกแบบรวมกลุ่มกับนครประวัติศาสตร์อยุธยา.” ใน **Proceedings ICOMOS Thailand International and National Conference 2014 “Historic Urban Landscapes and Heritage. Examples, Approaches & Cultural Rights”** (December 11th-13th 2014) Bangkok, Thailand: 329-340.

ปัทม วงศ์ประดิษฐ์ และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). “พัฒนาการรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของตึกแถวการค้าในภูมิทัศน์ย่านประวัติศาสตร์ท่าบึง จังหวัดตรัง.” ใน **Proceedings ICOMOS Thailand International and National Conference 2014 “Historic Urban Landscapes and Heritage. Examples, Approaches & Cultural Rights”** (December 11th-13th 2014) Bangkok, Thailand: 357-374.

พัชรียา คำดี และเกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). “ภูมิทัศน์ย่านประวัติศาสตร์เมืองพินาย: กระบวนทัศน์ใหม่ในการอนุรักษ์มรดกทางสถาปัตยกรรมทรงคุณค่าควบคู่กับมรดกสิ่งก่อสร้างพื้นถิ่น.” ใน **Proceedings ICOMOS Thailand International and National Conference 2014 “Historic Urban Landscapes and Heritage. Examples, Approaches & Cultural Rights”** (December 11th-13th 2014) Bangkok, Thailand: 376-386.

Isarachai Buranaut and Kreangkrai Kirdsiri. (2016). “*Form and Structure of a Vernacular Cambodian Dwellin: High Stilts House in Tonlesap Basin, Siemreap.*” In **Proceeding of 11th Singapore Graduate Forum on Southeast Asian Studies**, 12-14 July 2016, National University of Singapore. หน้า 19-32.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานสร้างสรรค์

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2557). **เรือนพื้นถิ่น 4 ภาค** [ภาพถ่าย]. งานแสดงผลงานนิทรรศการสร้างสรรค์ อันเนื่องมาจากการวิจัยระดับชาติ “การจัดการความรู้เรื่องที่อยู่อาศัยและวิถีการอยู่อาศัยผ่านภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔ ภาค. ณ หอศิลป์มหาวิทยาลัยศิลปากร (ความร่วมมือระหว่างกระทรวงมหาดไทย, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, คณะศิลปกรรม และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา). วันที่ 21 สิงหาคม 2557

ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ (ถ้ามี)

เกรียงไกร เกิดศิริ (2560). **พระบรมธาตุนครศรีธรรมราช มรดกพุทธศาสนสถาปัตยกรรม ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาเถรวาทแห่งคาบสมุทรภาคใต้**. กรุงเทพฯ, อูษาคเนย์. จำนวน 161 หน้า.

เกรียงไกร เกิดศิริ. (2558). "เรือนยกพื้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้." **วัฒนธรรม** 54, 1 (มกราคม-มีนาคม): 98-103.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 8 ปี

ระดับปริญญาตรี

082 106 ศิลปะสถาปัตยกรรมในประชาคมอาเซียน

ระดับบัณฑิตศึกษา

261 410 วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
 261 461 วิทยานิพนธ์
 261 511 นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม
 261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1
 261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2
 261 520 วิทยานิพนธ์
 261 522 วิทยานิพนธ์
 261 531 ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 261 532 ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต
 261 533 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน
 261 535 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย

261 610	การวิจัยขั้นสูงทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม
261 611	สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 1
261 612	สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 2
261 620	วิทยานิพนธ์
261 622	วิทยานิพนธ์
265 412	ARCHITECTURAL HERITAGE:LAW, PLANNING AND PROPERTY MARKET

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

เกรียงไกร เกิดศิริ

(อาจารย์ ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ)

วันที่12..... เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ...2560....

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

3.ชื่อ-นามสกุล

นางสาวสุพิชชา ไตรวิชัย

ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (Planning Studies) University College London, UK (2011)

M.A. (Humanitarian and Development Practice) Oxford Brookes University, UK (2005)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

สุพิชชา ไตรวิชัย. (2558). “แผนพัฒนาและการปรับปรุงภูมิทัศน์พื้นที่ถนนข้าวสารและตรอก
สาเก”. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัย
โดยสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์). จำนวน 229 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

Supitcha Tovivich. (2560). "Participatory Place-Making through Action
Planning in Klong Bangluang Community, Thailand." **วารสารหน้าจั่ว
ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม**, 32. (มกราคม-
ธันวาคม 2560): E29-E40. (TCI กลุ่มที่ 2) หน้าที่ E29-E40.

- พรพรรณ สันธนาคร และสุพิชชา ไตรวิวิชญ์. (2559). "การพัฒนาารูปแบบเรือนแถว
ค้าขายพื้นถิ่นจีนในจังหวัดอุบลราชธานี" *Veridian E-Journal, Silpakorn
University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ* 9,
1 (มกราคม-เมษายน 2559): 1730-1755. (TCI กลุ่มที่ 1) หน้าที่ 1730-1755.
- ธนภรณ์ วัฒนสุข และสุพิชชา ไตรวิวิชญ์. (2558). "การเปลี่ยนแปลงของบ้านเรือนและ
ชุมชนอุรักลาโว้ย: กรณีศึกษาชุมชนแหลมตึกแก หมู่ 4 ตำบลรัชฎา อำเภอมือง
จังหวัดภูเก็ต" ใน *วารสารวิจัยสังคม (Journal of Social Research)* 38, 1
(มกราคม-มิถุนายน 2558): 89-107. (TCI กลุ่มที่ 2) หน้าที่ 89-107.

Proceedings

- อมฤต หมวดทอง, สุพิชชา ไตรวิวิชญ์ และอรศิริ ปาณินท์. (2559). "ภูมินาม การให้
ความหมายของพื้นที่: กรณีศึกษา ชุมชนรอบหนองหาน กุมภวาปีจังหวัด
อุดรธานีเกี่ยวกับตำนานผาแดงนางไอ่" ใน การประชุมวิชาการ สรรค์สาระ
สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม ประจำปี 2559
(VernAC-BEF 2016). ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
หน้าที่ 169-177.
- สุพิชชา ไตรวิวิชญ์. (2558). "การจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยแบบมีส่วนร่วม:
กรณีศึกษาชุมชนเก่า ย่านลำปำ จังหวัดพัทลุง" ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ
ประจำปี พ.ศ.2558 เรื่อง สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์ ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. หน้าที่ 3-22.
- ฐิติมา คำยา และสุพิชชา ไตรวิวิชญ์. (2558). "การศึกษาอัตลักษณ์ของสถาปัตยกรรม
เรือนแถวย่านประวัติศาสตร์ชุมชนนครชุม ต.นครชุม อ.เมือง จ.กำแพงเพชร"
ใน การประชุมโครงการประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติและนานาชาติ
ครั้งที่ 5 การศึกษาเชิงสร้างสรรค์ ทนปัญญาสู่อาเซียน. ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิ
รินธร. หน้าที่ 94-108.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานสร้างสรรค์

Supitcha Tovivich and Cholthida Jettanathammachak. (2558). **Baan Nawamin:**

Bangkok [สถาปัตยกรรม]. นิทรรศการสถาปัตยกรรม-ปริวรรต 2558: 60 ปี สถาปัตย์ ศิลปากร. เนื่องในวันศิลป์ พีระศรี หอศิลปะสถาปัตยกรรมพระพรหมพิจิตร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วันที่ 15-30 กันยายน 2558.

ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

Supitcha Tovivich. (2016). “ *Reflection on Participatory Cultural Mapping and Designing a Learning Center for Baan Krut Neighborhood, Prachuap Khiri Khan Province, Thailand.* ” in **Proceeding of the 8th International Seminar on Vernacular Settlement (ISVS-8) Conversations with the Sea: People, Places and Ideas of Maritime Vernacular Settlement.** หน้าที่ 60-75, Gowa-Makassar, Indonesia, 20-22 ตุลาคม 2559.

Supitcha Tovivich. (2016). “ *Participatory Place-Making through Action Planning in Klong Bangluang Community, Thailand* ” , in **Proceeding of Asia Future Conference.** หน้าที่ 95-109, Kitakyushu, Japan, 29 กันยายน – 3 ตุลาคม 2559.

Supitcha Tovivich. (2015). “ *Conserving Vernacular Architecture through Action Planning: Lessons from Klong Bangluang Development, Thailand* ” **Journal of the International Society for the study of Vernacular Settlements** 4, 1 (December 2015): หน้าที่ 60-73.

Supitcha Tovivich. (2014). “ *Reflections on Action Planning in Conservation of Vernacular Architecture and Community Development* ” in **Proceeding of International Conference 7th International Seminar on Vernacular Settlements Reassessing Vernacular Architecture: Theories and Practices Traditions, Identities and Globalization:** หน้าที่ 343-355, Istanbul, Turkey, 15-17 ตุลาคม 2557

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 14 ปี

ระดับปริญญาตรี

261 103	การออกแบบสถาปัตยกรรม 2
261 104	การออกแบบสถาปัตยกรรม 3
261 111	สถาปัตยกรรมชุมชน
261 204	การศึกษาขั้นต้นก่อนงานออกแบบ
261 206	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 207	วิทยานิพนธ์
261 208	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 209	วิทยานิพนธ์
265 202	ภาษาอังกฤษสำหรับงานสถาปัตยกรรม 2

ระดับบัณฑิตศึกษา

261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
261 411	วิทยานิพนธ์
261 412	วิทยานิพนธ์
261 461	วิทยานิพนธ์
261 510	ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
261 533	การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน
261 535	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย
261 611	สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 1
261 612	สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 2
261 620	วิทยานิพนธ์
261 622	วิทยานิพนธ์

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

สุพชา โตวิวิชญ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพชชา โตวิวิชญ์)

วันที่12..... เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ...2560....

ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา

4.ชื่อ-นามสกุล

นายชินศักดิ์ ตันติกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

รองศาสตราจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

M. Arch. (Architecture) Texas A&M University, USA (1985)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัยศิลปากร (2523)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

ต้นข้าว ปาณินท์, ธนากร โมกษะสมิต และชินศักดิ์ ตันติกุล. (2558). “Re-constructing the Vernacular? The search for Contemporary Vernacular Houses in Central Thailand” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 29 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 281-290. (TCI กลุ่มที่ 2) หน้า 281-290.

ศุภชัย ถนอมพันธ์ และชินศักดิ์ ตันติกุล. (2557). “แบบแผนและความสัมพันธ์ของเรือนพื้นถิ่นระหว่างกลุ่มคนไทย-อีสานและไทย-โคราช พื้นที่กรณีศึกษา ตำบลบ้านค่าย อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 28 (กันยายน 2556-สิงหาคม 2557): 237-263. (TCI กลุ่มที่ 2) หน้า 237-262.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

- ชินศักดิ์ ตันจิกุล. (2559). **กฎหมายในงานสถาปัตยกรรม ภาคที่ 1: ภาพรวม กลุ่มกฎหมายที่ใช้เป็นหลัก และการอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. จำนวน 454 หน้า.
- ชินศักดิ์ ตันจิกุล. (2559). **กฎหมายในงานสถาปัตยกรรม ภาคที่ 2: กลุ่มของกฎหมายการควบคุมพื้นที่บริเวณเฉพาะ อาคารตามประเภท และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. จำนวน 478 หน้า.
- ชินศักดิ์ ตันจิกุล. (2559). **กฎหมายในงานสถาปัตยกรรม ภาคที่ 3: การค้นคว้า ข้อสังเกต การวิเคราะห์และสรุปรวมกฎหมายที่สำคัญ**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. จำนวน 624 หน้า.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 30 ปี

ระดับปริญญาตรี

261 201	การออกแบบสถาปัตยกรรม 6
261 202	การออกแบบสถาปัตยกรรม 6
261 203	การออกแบบสถาปัตยกรรม 7
261 206	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 207	วิทยานิพนธ์
261 208	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 209	วิทยานิพนธ์
261 212	กฎหมายในงานสถาปัตยกรรม

ระดับบัณฑิตศึกษา

261 411	วิทยานิพนธ์
261 412	วิทยานิพนธ์
261 461	วิทยานิพนธ์
261 511	นิเวศวิทยาวัฒนธรรมและภูมิทัศน์วัฒนธรรม
261 520	วิทยานิพนธ์
261 533	การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน
261 535	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย
261 610	การวิจัยขั้นสูงทางสถาปัตยกรรมศาสตร์และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม
261 611	สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 1

261 620	วิทยานิพนธ์
261 621	วิทยานิพนธ์
261 622	วิทยานิพนธ์

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ชินศักดิ์ ตันจิกุล)

วันที่12..... เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ...2560....

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

5.ชื่อ-นามสกุล

นางพิมลศิริ ประจางสาร

ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (Architecture) Environment and Structures Research Group University of
Liverpool, UK (2014)

M.SUST.DEV. (Sustainable Development) University of New South Wales, UK (2004)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรม) มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2541)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

พิมลศิริ ประจางสาร. (2559). “รูปแบบการเปิดหน้าต่างเพื่อลดการใช้พลังงานเพื่อการปรับ
อากาศในอาคารสูงพักอาศัยในกรุงเทพมหานคร”. กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการ
วิจัย และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร). 150 หน้า.

พิมลศิริ ประจางสาร และมาลินี ศรีสุวรรณ. (2557). “กลยุทธ์ในการระบายอากาศด้วยวิธี
ธรรมชาติเพื่อสร้างสภาวะสบายสำหรับอาคารสูงพักอาศัย”. กรุงเทพฯ, คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยคณะสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร). 150 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

พิมลศิริ ประจางสาร. (2559). “บทความปริทัศน์ วิธีการศึกษาการระบายอากาศด้วยวิธีธรรมชาติ เพื่อเพิ่มความสบาย” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบและสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): F03-F20. (TCI กลุ่มที่ 2) หน้า F3-F20.

Proceedings

ฐานันท์ แวงคำ และพิมลศิริ ประจางสาร. (2560). “การปรับเปลี่ยนวัสดุอาคารและรูปแบบช่องเปิดเพื่อเพิ่มสภาวะสบาย กรณีศึกษาบ้านเอื้ออาทร จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดสงขลา (Modification of Building Materials and Opening to Improve Thermal Comfort: A Case of Baan Eur-Arthorn in Khon Kaen and Songkhla Provinces.)” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการเทคโนโลยีอาคารด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม 4th Building Technology Alliance Conference on Energy and Environment ครั้งที่ 4 ประจำปี 2560, วันที่ 14 กรกฎาคม 2560 ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น: 325-336.

ธีรภัทร ทัศนศิลปกุล และพิมลศิริ ประจางสาร. (2559). “การออกแบบผังห้องชุดพักอาศัยที่มีช่องเปิดด้านเดียวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การสร้างสภาวะสบายจากการระบายอากาศด้วยวิธีธรรมชาติ” ใน การประชุมวิชาการเทคโนโลยีอาคารด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อม ครั้งที่ 3 (Building Technology Alliance Conference on Energy and Environment (BTAC 2016), วันที่ 26 มิถุนายน 2559 ณ โรงแรมเซ็นทาราและคอนเวนชันเซ็นเตอร์ จังหวัดขอนแก่น, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น: 249-262.

พิมลศิริ ประจางสาร และมาลินี ศรีสุวรรณ. (2558). “การเพิ่มขอบเขตสภาวะสบายจากการเพิ่มความเร็วลมในภูมิภาคเขตร้อนชื้น” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์” ประจำปี พ.ศ.2558, วันที่ 2 กรกฎาคม 2558 ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: 333-350.

วดียา เนตรพระ และพิมลศิริ ประจางสาร. (2558). “อัตราส่วนพื้นที่ช่องเปิดต่อพื้นที่ผนังเพื่อเพิ่มความสบายในอาคารกีฬา: กรณีศึกษาอาคารในร่ม ระดับสโมสร” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมกระบวนทัศน์”

ประจำปี พ.ศ. 2558, วันที่ 2 กรกฎาคม 2558 ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร กรุงเทพฯ, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร: 249-266.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 18 ปี

ระดับปริญญาตรี

261 101	การออกแบบเบื้องต้น
261 102	การออกแบบสถาปัตยกรรม 1
261 105	สถาปัตยกรรมกับสภาพแวดล้อม
261 206	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 207	วิทยานิพนธ์
261 208	เตรียมวิทยานิพนธ์
261 209	เตรียมวิทยานิพนธ์

ระดับบัณฑิตศึกษา

261 410	วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์
261 415	เทคโนโลยีแบบบูรณาการสำหรับอาคาร
261 421	วิทยานิพนธ์
261 422	วิทยานิพนธ์
261 424	การค้นคว้าอิสระ
261 438	การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของอาคาร
261 440	การระบายอากาศด้วยวิธีธรรมชาติในการออกแบบอาคาร
261 613	ปัญหาพิเศษเกี่ยวกับการศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
261 714	สัมมนาการอนุรักษ์พลังงานและสภาพแวดล้อม 1

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร. พิมลศิริ ประจาสาร)

วันที่12..... เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ...2560....

ภาคผนวก ค

ตารางเปรียบเทียบแผนการรับนักศึกษา กับจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาจริง และผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี
สรุปผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
(ฉบับปี พ.ศ. 2555)

ตารางเปรียบเทียบแผนการรับนักศึกษา กับจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาจริง
และผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ฉบับปี พ.ศ. 2555

หลักสูตร	ปีการศึกษา ที่รับเข้า	จำนวนนักศึกษาตาม แผนการรับนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ รับเข้าศึกษาจริง	จำนวนผู้สำเร็จ การศึกษา
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555	2556	12	8	2
	2557	12	6	-
	2558	12	7	-
	2559	12	3	-
	2560 (ภาคต้น)	12	3	-
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560	2560 (ภาคปลาย)	12	-	-
	2561	12	-	-
	2562	12	-	-
	2563	12	-	-
	2564	12	-	-

สรุปผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมผังเมือง ฉบับปี พ.ศ. 2555)

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมผังเมือง ได้จัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมผังเมือง ตั้งแต่ปี 2547 การดำเนินงานของหลักสูตรที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรในปี 2555 ซึ่งปัจจุบันได้มีการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุงมาแล้วเป็นระยะเวลา 4 ปีการศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้มีการประเมินความก้าวหน้า (formative evaluation) ของการดำเนินงานหลักสูตรเพื่อนำผลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

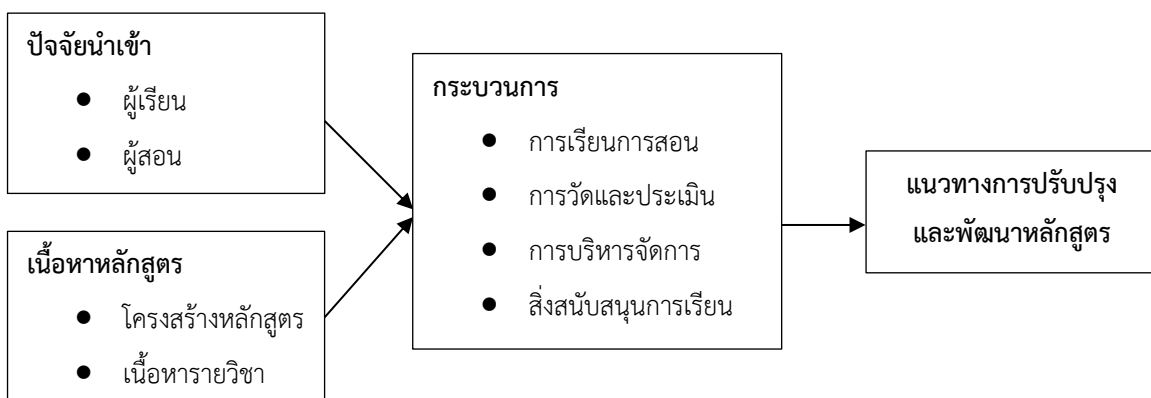
1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน

- 1.1 ประเมินเนื้อหาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมผังเมือง
- 1.2 ประเมินการใช้หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมผังเมือง
- 1.3 เสนอแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมผังเมือง

2. ขอบเขตของการประเมิน

ขอบเขตของการประเมินแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การประเมินเนื้อหาหลักสูตร ประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหารายวิชา และ 2) การประเมินการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า และกระบวนการดำเนินงาน

3. กรอบแนวคิดในการประเมิน

4. วิธีการประเมิน

การประเมินดำเนินการโดยการศึกษาเนื้อหาหลักสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 21 คน และกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 4 คน บัณฑิต จำนวน 6 คน และผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 8 คน และเพื่อประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตร และเสนอแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบประเมินหลักสูตรและแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติเชิงบรรยาย (descriptive statistics) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากเอกสารและการสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

5. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555) แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของหลักสูตรว่าด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร รายวิชาในหลักสูตร กระบวนการจัดการเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ สำหรับการประเมินในส่วนที่ 2 ผลการประเมินการใช้หลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของหลักสูตร ดังนี้

ซึ่งแผนการประเมินผลนั้น ได้วางแผนที่จะรับข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร 4 กลุ่ม คือ “นักศึกษา” “อาจารย์ประจำหลักสูตร” “บัณฑิต” และ “ผู้ใช้บัณฑิต” ทว่าเนื่องจากในหลักสูตรปีพ.ศ.2555 ยังไม่มีบัณฑิตจบการศึกษา ในกรณีนี้ เนื่องจากในการบริหารจัดการหลักสูตรและจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร 2555 นั้นมีความคาบเกี่ยวกันกับการจัดการศึกษาของหลักสูตร 2550 ซึ่งมีบัณฑิตจบศึกษาในระหว่าง 2555-2559 ในที่นี้จึงใช้การประเมินบัณฑิตกลุ่มดังกล่าวแทน รวมทั้งผู้ใช้บัณฑิตด้วย

การประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรด้านผู้เรียน ซึ่งจากการการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการประเมินจำนวน 21 คน พบว่า

จากการประมวลผลพบว่าผู้ตอบสอบถามเป็นชาย ร้อยละ 52.44 และเป็นหญิงร้อยละ 47.67 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนนั้นศึกษาในแผนการศึกษา แผน ก แบบ ก2 (วิทยานิพนธ์)

จากการสอบถามพบว่า ผู้เรียนที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรมีผลการเรียนที่ดีโดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.50 (ร้อยละ 62.07) เมื่อพิจารณาจากคุณสมบัติของผู้เรียนในหลักสูตร พบว่าร้อยละ 47.62 มีคะแนนเฉลี่ยในระดับปริญญาตรีในระดับ 2.51-3.00

ทั้งนี้ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาสถาปัตยกรรม ร้อยละ 57.14 และสาขาอื่นๆ ร้อยละ 42.86 อาทิ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรม หลักสูตรการออกแบบตกแต่งภายใน หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรม หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาไทย และสาขาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสาขาศิลปะสื่อการสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการรับนักศึกษาของนักศึกษา คือ รับผู้จบปริญญาตรีทุกสาขา หากว่าไม่มีพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมให้เรียนรายวิชาปรับพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมเพิ่มเติม

ผู้เข้าศึกษา ร้อยละ 23.8 มีประสบการณ์ทำงานมาแล้วมากกว่า 5 ปี ร้อยละ 9.5 มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 3-5 ปี ร้อยละ 38.1 มีประสบการณ์ทำงาน 1-3 ปี และร้อยละ 28.6 มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 1 ปี

6. ผลการประเมินและแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

6.1 เนื้อหาหลักสูตร

ผลการประเมินพบว่าโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตร มีความเหมาะสมสอดคล้องกับพันธกิจและวิสัยทัศน์ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยหลักสูตรมีรายวิชาและเนื้อหาวิชาที่ดีสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนมีความเหมาะสมกับผู้ใช้หลักสูตร

6.1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

การประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 4 คน เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 3 ข้อ คือ 1.) เพื่อผลิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นที่ที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการเพิ่มคุณภาพของการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมร่วมสมัยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2.) เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีจริยธรรมในการประกอบอาชีพ และปฏิบัติวิชาชีพที่ส่งเสริมพัฒนาและสร้างสรรค์สังคมไทย 3.) เพื่อเพิ่มพูนผลการค้นคว้าวิจัยทางด้านสถาปัตยกรรมที่มีกระบวนการสร้างสรรค์ และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของวิชาชีพ และวิชาการทางสถาปัตยกรรม และการอนุรักษ์ และพัฒนาสถาปัตยกรรมพื้นที่และชุมชน มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด

6.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

การประเมินโครงสร้างหลักสูตร โดยอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 4 คน ซึ่งมีการวางโครงสร้างหลักสูตร 4 รูปแบบ คือ โครงสร้างหลักสูตร แผน ก แบบ ก 2 และโครงสร้างหลักสูตร แผน ข มีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

6.1.3 รายวิชาในหลักสูตร

ผลการประเมินรายวิชาในหลักสูตรเป็นการประเมินเฉพาะรายวิชาที่ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในรายวิชานั้น ผลการประเมินแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ เนื้อหารายวิชา และการเรียนการสอน โดยผู้ประเมิน คือ นักศึกษา และอาจารย์ประจำหลักสูตร มีผลการประเมินในระดับมากที่สุด

6.2 การใช้หลักสูตร

6.2.1 ประเมินการจัดการเรียนการสอน และการใช้หลักสูตร

สำหรับการประเมินการสอนและการใช้หลักสูตรนี้ ได้เป็นกลุ่มของการประเมินเป็น 4 ด้าน คือ “การจัดการเรียนการสอน” “การวัดและการประเมินผู้เรียน” “การบริหารจัดการหลักสูตร” และ “สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้” ซึ่งประมวลออกเป็นข้อคำถามจำนวน 17 ข้อ โดยผู้ประเมินที่เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษา และบัณฑิต ดังรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

1. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “วิธีการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาในหลักสูตร” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกัน คือ “มากที่สุด”
2. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรมีความรู้ความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอน” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
3. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
4. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เพียงพอต่อการศึกษาในหลักสูตร” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ อาจารย์ประเมินในระดับ “มากที่สุด” ทว่านักศึกษาและบัณฑิตประเมินในระดับ “มาก” ซึ่งในประเด็นดังกล่าวอาจารย์จึงควรมีการประเมินผลก่อนเรียน หรือสอบถามความคาดหวังในประเด็นที่นักศึกษาต้องการการพัฒนาเพื่อออกแบบการเรียนการสอนให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับความต้องการนักศึกษามากขึ้น
5. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “นักศึกษามีความทุ่มเทและค้นหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้อง คือ อาจารย์ และบัณฑิต ในระดับ “มากที่สุด” ทว่านักศึกษาประเมินตนเองในระดับ “มาก”
6. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
7. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”

6.2.2 กระบวนการจัดการเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

ประเมิน 4 ประเด็น คือ 1. การให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา 2. การวัดและประเมินผู้เรียน 3. การบริการจัดการของภาควิชา และ 4. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยผู้เกี่ยวข้อง 3 กลุ่ม คือ อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิต ให้ผลสรุปทั้ง 4 ประเด็นของการประเมินสอดคล้องกันว่าเป็น “มากที่สุด” ยกเว้น การประเมินสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ประเมินโดยอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ผลการประเมินเป็น “มาก”

6.2.3 การบริหารจัดการหลักสูตร

1. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “การจัดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
2. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “ความทั่วถึงของการประชาสัมพันธ์และติดต่อประสานงานกับนักศึกษา” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
3. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างอาจารย์และนักศึกษา” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”

6.2.4 สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน

1. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “การจัดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสม” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
2. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “ความทั่วถึงของการประชาสัมพันธ์และติดต่อประสานงานกับนักศึกษา” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”
3. การประเมินในประเด็นที่ว่าด้วย “มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างอาจารย์และนักศึกษา” ผลการประเมินจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มสอดคล้องกันในระดับ “มากที่สุด”

ตารางสรุปผลการประเมินเนื้อหาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น

การประเมินเนื้อหาหลักสูตร	เนื้อหาหลักสูตร	ผลการประเมินและข้อเสนอแนะ
โครงสร้างหลักสูตร	โครงสร้างหลักสูตรแบ่งเป็น 2 แผน ได้แก่ แผน ก แบบ ก2 รายวิชา 24 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต รวม 36 หน่วยกิต แผน ข รายวิชา 30 หน่วยกิต และการค้นคว้าอิสระ 6 หน่วยกิต รวม 36 หน่วยกิต	โครงสร้างหลักสูตรทั้ง 2 แบบ มีความเหมาะสม โดยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีความคิดเห็นว่าแผน ก แบบ ก2 มีความเหมาะสมมากที่สุด
เนื้อหาวิชา	รายวิชาในหลักสูตร ได้แก่ 261 410 วิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ 261 510 ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น	1) เนื้อหารายวิชาและการเรียนการสอนมีความเหมาะสม 2) วิทยานิพนธ์มีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการดูแลให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 3) พิจารณาการเปิดสอนรายวิชาที่นักศึกษามี

การประเมินเนื้อหา หลักสูตร	เนื้อหาหลักสูตร	ผลการประเมินและข้อเสนอแนะ
	261 511 นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม 261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 261 513 การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 261 530 สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น 261 531 ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 261 532 ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต 261 533 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน 261 534 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง 261 535 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย 261 610 การวิจัยขั้นสูงทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม 261 611 สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 1 261 612 สัมมนาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 2 261 613 ปัญหาพิเศษเกี่ยวกับการศึกษาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น 261 620/261 621/261 622/261 623 วิทยานิพนธ์	ความสนใจ 4) จัดสรรแหล่งทุนและแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพื่อการทำวิทยานิพนธ์เพิ่มเติม 5) จัด workshop เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์ และฝึกอบรมการเขียนวิทยานิพนธ์

การประเมินเนื้อหา หลักสูตร	เนื้อหาหลักสูตร	ผลการประเมินและข้อเสนอแนะ
ปัจจัยนำเข้า	1) ข้อมูลพื้นฐานผู้เรียน ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์/นักวิชาการที่มีประสบการณ์การทำงานสูงกว่า 10 ปี โดยมีผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาและผลการเรียนในปัจจุบันอยู่ในระดับดี 2) ข้อมูลพื้นฐานผู้สอน ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอนและจากเอกสารหลักสูตร (มคอ.2) พบว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิและมีความเชี่ยวชาญในสาขาที่สอน	ผู้เรียนและผู้สอนมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
กระบวนการ	ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาและกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ผู้สอน พบว่า 1) การเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรมีความรู้ความเชี่ยวชาญ การแสดงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้เรียน และการจัดกิจกรรมงานนอกสถานที่ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุด 2) การวัดและประเมิน การวัดและประเมินผู้เรียนมีความเหมาะสมมากทั้งด้านวิธีการวัด เกณฑ์ และการส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินตนเอง 3) การบริหารจัดการ การจัดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชามีความเหมาะสมมากที่สุด	1) กระบวนการดำเนินงานของหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านผู้สอนซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอน 2) ควรปรับปรุงด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ทั้งการเพิ่มแหล่งข้อมูลทางด้านวิชาการ และสถานที่สำหรับการทำงานของนักศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น 3) จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์หรือสัมมนา ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน รวมทั้งการพัฒนาระบบช่องทางการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ

การประเมินเนื้อหา หลักสูตร	เนื้อหาหลักสูตร	ผลการประเมินและข้อเสนอแนะ
	4) สิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางกายภาพของคณะและ แหล่งบริการวิชาการยังมีความเหมาะสม น้อยกว่าด้านอื่น ๆ	

ข้อเสนอแนะสำหรับการประเมินหลักสูตรในครั้งต่อไป

การประเมินหลักสูตรในครั้งนี้เป็นการประเมินความก้าวหน้า โดยมีเป้าหมายเพื่อการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ซึ่งมีประโยชน์สำหรับนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับการประเมินหลักสูตรครั้งต่อไปสามารถทำการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้

1. การประเมินหลักสูตรทั้งระบบโดยการประเมินประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผลที่เกิดจากการดำเนินงานของหลักสูตร เช่น บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต ชุมชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
2. การประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์สาเหตุ และกำหนดแนวทางในแก้ไขปัญหา เพื่อปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

ภาคผนวก ง

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ ๙๐๙๒/2560

เรื่อง แก้ไขคำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ 912/2560 ลงวันที่ 24 เมษายน 2560

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ 912/2560 ลงวันที่ 24 เมษายน 2560 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ไปแล้วนั้น เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาหลักสูตรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงขอเปลี่ยนแปลงปี พ.ศ. ของหลักสูตรตามลำดับ ดังนี้

จากเดิม

1. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)
2. หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)
3. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโครงการก่อสร้าง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)
4. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบทางสถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

5. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

6. หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

7. หลักสูตรการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อมมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

เป็น

1. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)
2. หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)
3. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโครงการก่อสร้าง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)
4. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบทางสถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

5. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

6. หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

7. หลักสูตรการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อมมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. 2560

Dr.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย สุทธะนันท์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

คำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 912 /2560

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร

เพื่อให้การพิจารณาหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาต่าง ๆ ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรดังนี้

1. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ม.ล. ปิยลดา ทวีปรั้งชีพ อนุกรรมการ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันดี พินิจรสสิน อนุกรรมการ

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐินี กาญจนารักษ์ อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. อาจารย์ ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ อนุกรรมการ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพิชชา ไตรวิชัย อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. นางมุกดา ถาวร เลขานุการ

2. หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. อาจารย์ณัฏฐฤกษ์ ศุภกรพินธคุปต์ อนุกรรมการ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สืบพงศ์ จรรย์สืบศรี อนุกรรมการ

3. อาจารย์ ดร. วรสิทธิ์ ตันตินันท์กุล อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์ชาติรี ประกิตนันทการ อนุกรรมการ

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไชยรัตน์ ภูษิสส์ขจรณ์ อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. อาจารย์สิริเดช วัชรานนท์ เลขานุการ

3. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโครงการก่อสร้าง (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. รองศาสตราจารย์ปราโมทย์ ธาราศักดิ์	อนุกรรมการ
2. นายวิญญู วานิชศิริโรจน์	อนุกรรมการ
3. นายจักรพันธ์ ภาวค์รัตน์	อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิบูลย์ จินาวัฒน์	อนุกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. นนท์ คุณคำชู	อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ตรุณี มงคลสวัสดิ์	เลขานุการ

4. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการออกแบบทางสถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤชงค์ อุทโยภาส	อนุกรรมการ
2. นายวิญญู วานิชศิริโรจน์	อนุกรรมการ
3. นายยอดเยี่ยม เทพรานนท์	อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. รองศาสตราจารย์รัฐพัฒน์ ประทานทรัพย์	อนุกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปรีชญา มหัทธนท์	อนุกรรมการ

เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

1. อาจารย์ธรา จำเนียรดำรงการ	เลขานุการ
2. นางสาววิมลพร น้อยสังข์	ผู้ช่วยเลขานุการ

5. หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ม.ล.ปิยลดา ทวีปรั้งชีพ	อนุกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันดี พินิจวรสิน	อนุกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฏฐิณี กาญจนภรณ์	อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. อาจารย์ ดร. เกรียงไกร เกิดศิริ	อนุกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพิชชา โตวิชัย	อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. นางมุกดา ถาวร	เลขานุการ

6. หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. อาจารย์ ดร. ดนัย หายตะคุ	อนุกรรมการ
2. นายวีระพันธ์ ไพศาลนันท์	อนุกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังสนา บุญโยภาส	อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจิโรจน์ อนามบุตร	อนุกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยสิทธิ์ ด้านกิตติกุล	อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. อาจารย์ ดร. สีนินาถ ศุภรัตน์เมธี	เลขานุการ

7. หลักสูตรการวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อมมหาบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. รองศาสตราจารย์สิทธิพร ภิรมย์รัตน์	อนุกรรมการ
2. นายอาคม เวฬุายนันท์	อนุกรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อำนาจ จำรัสจรวงศ์	อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนะ จีระพิวัฒน์	อนุกรรมการ
2. ศาสตราจารย์เกียรติคุณกำธร กุลชล	อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. อาจารย์ญาตา สุคนธ์พันธุ์	เลขานุการ

คณะอนุกรรมการมีหน้าที่พิจารณารายละเอียด และความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ให้เป็นไปตามมาตรฐานในเชิงวิชาการ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร และให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้เลือกประธานในที่ประชุม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2560

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย สุทธะนันท์)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก จ

ตารางเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มีความสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 โดยมีโครงสร้างของหลักสูตรเป็น 2 แผน ได้แก่ แผน ก แบบ ก 2 และ แผน ข

1. การเปรียบเทียบโครงสร้าง

การปรับปรุงหลักสูตร มีความเหมือน และความแตกต่างกับหลักสูตรเดิม ดังนี้

หลักสูตร	จำนวนหน่วยกิต			จำนวนหน่วยกิต ที่แตกต่าง
	เกณฑ์ สกอ.	หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	
แผน ก แบบ ก 2				
วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า 12	15	15	-
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า		9	9	-
วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	ไม่น้อยกว่า 12	12	12	-
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	36	36	36	-
แผน ข				
วิชาบังคับ	-	15	15	-
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า		15	15	-
การค้นคว้าอิสระ (มีค่าเทียบเท่า)	3-6	6	6	-
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า	36	36	36	-

2. การเปรียบเทียบรายวิชา

(1) หมวดวิชาบังคับ

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 410 3(2-2-5) วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Architecture)	261 410 3(2-2-5) วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Architecture)	คงเดิม
261 510 3(3-0-6) ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมใน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (Wisdom Technology and Innovation in Vernacular Architecture)	261 510 3(3-0-6) ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมใน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (Wisdom, Technology and Innovation in Vernacular Architecture)	คงเดิม
261 511 3(3-0-6) นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Ecology and Cultural Landscape)	261 511 3(3-0-6) นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Ecology and Cultural Landscape)	คงเดิม
261 512 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 (Fieldwork I)	261 512 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 (Fieldwork I)	คงเดิม
261 513 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 (Fieldwork II)	261 513 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 (Fieldwork II)	คงเดิม

(2) หมวดวิทยานิพนธ์

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 520 วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (Thesis)	261 520 วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (Thesis)	คงเดิม
261 521 การค้นคว้าอิสระ (6หน่วยกิต) (Individual Study)	261 521 การค้นคว้าอิสระ (6หน่วยกิต) (Individual Study)	คงเดิม

(3) หมวดวิชาเลือก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 530 3(3-0-6) สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น (Society and Economy of Local Communities)	261 530 3(3-0-6) สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น (Society and Economy of Local Communities)	คงเดิม
261 531 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia)	261 531 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia)	คงเดิม
261 532 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ ไท-ไต (Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group)	261 532 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ ไท-ไต (Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group)	คงเดิม
261 533 3(2-2-5) การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการ พัฒนาชุมชน (Conservation of Vernacular Architecture and Community Development)	261 533 3(2-2-5) การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการ พัฒนาชุมชน (Conservation of Vernacular Architecture and Community Development)	คงเดิม
261 534 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง (Urban Vernacular Architecture)	261 534 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง (Urban Vernacular Architecture)	คงเดิม
261 535 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย (Contemporary Vernacular Architecture)	261 535 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย (Contemporary Vernacular Architecture)	คงเดิม
261 536 3(2-2-5) ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัย สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Geographic Information System for Cultural Environment Research)	261 536 3(2-2-5) ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัย สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Geographic Information System for Cultural Environment Research)	คงเดิม
	261 537 3(3-0-6)	วิชาใหม่

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการสรรค์สร้างสภาวะสบาย (Vernacular architecture and Design for comfort)	
	261 538 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน (Vernacular Religious Architecture)	วิชาใหม่

3. การเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา

(1) หมวดวิชาบังคับ

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 410 3(2-2-5) วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Architecture) ศึกษาประเภทของงานวิจัย กรณีศึกษา งานวิจัย และกระบวนการวิจัย เพื่อนำมาประ ยุกต์ใช้กับการศึกษาและวิจัยทางสถาปัตยกรรม Types of research, case studies, methods and procedures for application in undertaking architectural research work.	261 410 3(2-2-5) วิธีวิจัยทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ (Research Methodology in Architecture) ศึกษา ประเภทของงานวิจัย กรณีศึกษา งานวิจัย และกระบวนการวิจัย เพื่อนำมาประ ยุกต์ใช้กับการศึกษาและวิจัยทางสถาปัตยกรรม Types of research, case studies, methods and procedures for application in undertaking architectural research work.	คงเดิม
261 510 3(3-0-6) ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมใน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (Wisdom Technology and Innovation in Vernacular Architecture) วิธีคิด ภูมิความรู้ที่สั่งสมจากการ แก้ปัญหา รหัส การปฏิบัติการ วัสดุ โครงสร้าง การก่อสร้าง เทคนิควิธีการเชิงช่าง การ เปลี่ยนแปลง นวัตกรรมที่ปรากฏในงาน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นบนฐานความคิดเพื่อการ อยู่อาศัยอย่างยั่งยืน รวมถึงการจัดการที่ เกี่ยวเนื่องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและ สภาพแวดล้อม	261 510 3(3-0-6) ภูมิปัญญา เทคโนโลยี และนวัตกรรมใน สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น (Wisdom, Technology and Innovation in Vernacular Architecture) วิธีคิด ภูมิความรู้ที่สั่งสมจากการแก้ปัญหา รหัส การปฏิบัติการ วัสดุ โครงสร้าง การ ก่อสร้าง เทคนิควิธีการเชิงช่าง การเปลี่ยนแปลง นวัตกรรมที่ปรากฏในงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น บนฐานความคิดเพื่อการอยู่อาศัยอย่างยั่งยืน รวมถึงการจัดการที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรม พื้นถิ่นและสภาพแวดล้อม มีการศึกษานอกสถานที่	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
มีการศึกษานอกสถานที่ Local technical wisdom and knowledge acquired through problem solving, coding and implementation; materials, structure and construction techniques; transformations and innovations in vernacular architecture based on the concept of sustainable living; management issues concerning vernacular architecture and environment. Involves study visits.	Local technical wisdom and knowledge acquired through problem solving, coding and implementation; materials, structure and construction techniques; transformations and innovations in vernacular architecture based on the concept of sustainable living; management issues concerning vernacular architecture and environment. Involves study visits.	
261 511 3(3-0-6) นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Ecology and Cultural Landscape) ความสัมพันธ์ระหว่างระบบนิเวศที่ส่งผลต่อการตั้งถิ่นฐาน วิถีชีวิตที่เฉพาะเจาะจงกับระบบนิเวศ องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การก่อตัวของสถาปัตยกรรม ความหมายที่หลากหลายของภูมิทัศน์วัฒนธรรม การจำแนกประเภท การวิเคราะห์คุณค่า แนวทางการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน และมรดกโลกทางภูมิทัศน์วัฒนธรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Relationship between ecology, settlements, and way of life; cultural factors associated with the natural environment and development of architectural forms; various meanings of cultural landscape; identifying values, categorization, evaluation and management approaches for sustainability and world heritage	261 511 3(3-0-6) นิเวศวิทยาวัฒนธรรม และภูมิทัศน์วัฒนธรรม (Cultural Ecology and Cultural Landscape) ความสัมพันธ์ระหว่างระบบนิเวศที่ส่งผลต่อการตั้งถิ่นฐาน วิถีชีวิตที่เฉพาะเจาะจงกับระบบนิเวศ องค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ การก่อตัวของสถาปัตยกรรม ความหมายที่หลากหลายของภูมิทัศน์วัฒนธรรม การจำแนกประเภท การวิเคราะห์คุณค่า แนวทางการบริหารจัดการเพื่อความยั่งยืน และมรดกโลกทางภูมิทัศน์วัฒนธรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Relationship between ecology, settlements, and way of life; cultural factors associated with the natural environment and development of architectural forms; various meanings of cultural landscape; identifying values, categorization, evaluation and management approaches for sustainability and world heritage of	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
recognition. Involves field trips.	cultural landscape. Field trips required.	
261 512 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 (Fieldwork I) ฝึกปฏิบัติการภาคสนามในชุมชน เพื่อพัฒนาทักษะ ความคุ้นเคย และความเข้าใจสภาพสังคม วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ภายในชุมชน ฝึกการสำรวจรังวัดด้วยเทคนิควิธีต่างๆ และการใช้อุปกรณ์สำรวจ เพื่อนำมาจัดทำแบบสถาปัตยกรรม การวางแผนการทำงานแบบกลุ่ม และเดี่ยว การวิเคราะห์ถึงอิทธิพลในสร้างสถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัย ที่สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม วิถีชีวิต คติความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และการเขียนรายงานภาคสนาม มีการศึกษานอกสถานที่ Practical training in community fieldwork; developing skills, familiarity and understanding of socio-cultural factors and interrelationship within the community; surveying exercises using different techniques and instruments for producing architectural drawings; preparing plans for team and individual work; analyzing factors influencing construction of dwellings with regards to the environment, culture, way of life, religion, beliefs, and local wisdom; writing report on fieldwork undertaking. Involves field trips.	261 512 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 (Fieldwork I) ฝึกปฏิบัติการภาคสนามในชุมชน สภาพสังคม วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ภายในชุมชน การสำรวจรังวัดด้วยเทคนิควิธีต่างๆ และการใช้อุปกรณ์สำรวจ การจัดทำแบบสถาปัตยกรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Practical training in community fieldwork; developing skills, familiarity and understanding of socio-cultural factors and interrelationship within the community; surveying exercises using different techniques and instruments for producing architectural drawings. Field trips required.	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 513 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 (Fieldwork II) วิชาบังคับก่อน 261 512 การปฏิบัติงานภาคสนาม 1 ฝึกปฏิบัติการภาคสนามในชุมชนต่างวัฒนธรรม การจัดทำผังบริเวณชุมชนที่สัมพันธ์กับระบบนิเวศ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน เทคนิคขั้นสูงในการเก็บข้อมูล การใช้อุปกรณ์สำรวจ รวมทั้งการเขียนแบบ และการแสดงแบบด้วยเทคนิควิธีขั้นสูง การทำคอมพิวเตอร์สามมิติ การจัดการฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ การเขียนรายงานภาคสนาม และการเขียนรายงานวิจัยเชิงลึกที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกับระบบนิเวศวิทยาวัฒนธรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Practical fieldwork in communities of differing cultures; issues on site planning and site ecology; vernacular religious architecture; advanced techniques in data collecting and using surveying instruments; drafting, advanced presentation and three-dimensional computer graphic techniques; data processing and analysis; writing up detailed and in-depth report illustrating interrelationship between vernacular architecture and cultural ecology. Involves field trips.	261 513 3(1-4-4) การปฏิบัติงานภาคสนาม 2 (Fieldwork II) ฝึกปฏิบัติการภาคสนามในชุมชนต่างวัฒนธรรม การจัดทำผังบริเวณชุมชนที่สัมพันธ์กับระบบนิเวศ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน เทคนิคขั้นสูงในการเก็บข้อมูล การใช้อุปกรณ์สำรวจ รวมทั้งการเขียนแบบ และการแสดงแบบด้วยเทคนิควิธีขั้นสูง การทำคอมพิวเตอร์สามมิติ การจัดการฐานข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ การเขียนรายงานภาคสนาม และการเขียนรายงานวิจัยเชิงลึกที่สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกับระบบนิเวศวิทยาวัฒนธรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Practical fieldwork in communities of differing cultures; issues on site planning and site ecology; vernacular religious architecture; advanced techniques in data collecting and using survey instruments; drafting, advanced presentation and three-dimensional computer graphic techniques; data processing and analysis; writing detailed and in-depth report illustrating interrelationship between vernacular architecture and cultural ecology. Field trips required.	ปรับปรุง ตัดวิชาบังคับก่อน

(2) หมวดวิทยานิพนธ์

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 520 วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (Thesis) การศึกษารายบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โดยเสนอในรูปแบบของการวิจัยตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ และก่อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยคำแนะนำของอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Individual research on a topic relating to vernacular architecture and cultural environment carried out systematically to produce new knowledge under supervision of a thesis supervisor.	261 520 วิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (Thesis) การศึกษาเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โดยเสนอในรูปแบบของการวิจัยตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Individual study relates to vernacular architecture and cultural environment. Presenting in a thesis format under supervision of a thesis advisor.	แก้ไขคำอธิบายรายวิชา
261 521 การค้นคว้าอิสระ (6หน่วยกิต) (Individual Study) การศึกษารายบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โดยเสนอในรูปแบบของการวิจัยตามกระบวนการของการทำวิทยานิพนธ์ และก่อให้เกิดความรู้ใหม่ โดยคำแนะนำของอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Individual research on a topic relating to vernacular architecture and cultural environment carried out systematically to produce new knowledge under supervision of a thesis supervisor.	261 521 การค้นคว้าอิสระ (6หน่วยกิต) (Individual Study) การศึกษาเฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มีความสนใจเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการ Individual study on a topic relates to vernacular architecture and cultural environment under supervision of academic advisor.	แก้ไขคำอธิบายรายวิชา

(3) หมวดวิชาเลือก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
261 530 3(3-0-6) สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น (Society and Economy of Local Communities) ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และสังคมชุมชนท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆ ที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์สังคม ทั้งด้านการผลิต กลุ่มสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชน และสิ่งแวดล้อม ทั้งสะท้อนให้เห็นถึงพลวัต และการปรับตัวจนเป็นชุมชนท้องถิ่นบริบทสังคมร่วมสมัย Socio-economic aspects of various local communities in relation to social history; issues concerning productivity, social groups, culture, way of life, and environment that reflect dynamism and adaptation of communities within the context of contemporary society.	261 530 3(3-0-6) สังคม และเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น (Society and Economy of Local Communities) ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ และสังคมชุมชนท้องถิ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับประวัติศาสตร์สังคม ทั้งด้านการผลิต กลุ่มสังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชน และสิ่งแวดล้อมที่สะท้อนให้เห็นถึงพลวัต และการปรับตัวจนเป็นชุมชนท้องถิ่นบริบทสังคมร่วมสมัย Socio-economic aspects of various local communities in relation to social history; issues concerning productivity, social groups, culture, way of life, and environment that reflect dynamism and adaptation of communities within the context of contemporary society.	คงเดิม
261 531 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia) ปกรณัม คติความเชื่อโบราณ และจินตนาการที่เกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในชุมชนชายขอบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในชุมชนพหุวัฒนธรรม ความจริงแท้-ความแปรเปลี่ยน การผสมผสาน-ความย้อนแย้ง และการดำรงอยู่-การผลิตซ้ำทางจารีตประเพณีในบริบททางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น มีการศึกษาภาคสนามสำรวจ และบันทึกข้อมูลในชุมชนชาติพันธุ์ใน	261 531 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Vernacular Settlements and Architecture of Minority Ethnic Groups in Southeast Asia) ปกรณัม คติความเชื่อโบราณ และจินตนาการที่เกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในชุมชนชายขอบ สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในชุมชนพหุวัฒนธรรม ความจริงแท้กับความแปรเปลี่ยน การผสมผสานกับความย้อนแย้ง และการดำรงอยู่กับการผลิตซ้ำทางจารีตประเพณีในบริบททางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการศึกษานอกสถานที่	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีการศึกษานอกสถานที่ Mythology, ancient beliefs and notion-influenced formation of settlements and vernacular architecture; architecture of fringe communities and multicultural communities; reality and change; complexity and contradiction; continued existence and replication of architectural style in the cultural context of vernacular tradition; recording information from field-study of Southeast Asian ethnic communities. Involves field trips.	Mythology, ancient beliefs and notion-influenced formation of settlements and vernacular architecture; architecture of fringe communities; multicultural communities; reality and change; complexity and contradiction; continued existence and replication of architectural style in the cultural context of vernacular architecture in Southeast Asian ethnic communities. Field trips required.	
261 532 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต (Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group) วิชาบังคับก่อน 261 531 ———— ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชาติพันธุ์ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไทศึกษาในมิติต่างๆ ที่สืบทอดจากประวัติศาสตร์ การตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมของกลุ่มชนชาติพันธุ์ไท-ไตกลุ่มต่างๆ การกระจายตัว ลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่มีจุดร่วม และแตกต่าง ที่ปรากฏในการตั้งถิ่นฐาน การจัดการสภาพแวดล้อม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รวมทั้งบริบททางวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ทั้งในประวัติศาสตร์ และในสังคมร่วมสมัย ที่ส่งผลต่อการเกิดรูปแบบเฉพาะถิ่นการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการทางสถาปัตยกรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Various dimensions of Tai studies through history; settlements and	261 532 3(2-2-5) ถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ไท-ไต (Vernacular Settlements and Architecture of Tai-Dai Ethnic Group) ไทศึกษาในมิติต่าง ๆ ที่สืบทอดจากประวัติศาสตร์ การตั้งถิ่นฐาน และสถาปัตยกรรมของกลุ่มชนชาติพันธุ์ไท-ไตกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ การกระจายตัว ลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่มีจุดร่วม และแตกต่าง ที่ปรากฏในการตั้งถิ่นฐาน การจัดการสภาพแวดล้อม และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น รวมทั้งบริบททางวัฒนธรรมด้านอื่นๆ ทั้งในประวัติศาสตร์ และในสังคมร่วมสมัย ที่ส่งผลต่อการเกิดรูปแบบเฉพาะถิ่นการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการทางสถาปัตยกรรม มีการศึกษานอกสถานที่ Various dimensions of Tai studies through history; settlements and architecture of different Tai-Dai ethnic groups; dispersion of settlements; common and diverse architectural characteristics; architectural and environmental	ปรับปรุง ตัดวิชาบังคับก่อน

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
architecture of different Tai-Dai ethnic groups; dispersion of settlements; common and diverse architectural characteristics; architectural and environmental management; cultural contexts of both historical and contemporary societies that bring about local styles, changes, and transformations in architecture. Involves field trips.	management and vernacular cultural contexts of both historical and contemporary societies that bring about local styles, changes, and transformations in architecture. Field trips required.	
261 533 3(2-2-5) การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน (Conservation of Vernacular Architecture and Community Development) ทฤษฎี และหลักการจัดการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น กฎบัตรนานาชาติ กฎหมาย ระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เทคนิคและวิธีการอนุรักษ์มรดกทางสถาปัตยกรรมแบบต่างๆ และแนวความคิดเรื่องการพัฒนาที่อยู่อาศัยและชุมชนอย่างมีส่วนร่วม บนพื้นฐานของการประยุกต์นำองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมาใช้ มีการศึกษาภาคสนามสำรวจ บันทึกข้อมูลในชุมชน ทดลองปฏิบัติการ การนำเสนอผลงานและแนวความคิดสู่สาธารณะ มีการศึกษานอกสถานที่ Theories and principles concerning management of vernacular architectural heritage; international conservation charters, related laws and regulations; various conservation methods and techniques; concept of participatory community development based on knowledge and understanding of vernacular architecture; field exercises in	261 533 3(2-2-5) การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และการพัฒนาชุมชน (Conservation of Vernacular Architecture and Community Development) ทฤษฎี และหลักการจัดการจัดการมรดกทางสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น กฎบัตรนานาชาติ กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เทคนิคและวิธีการอนุรักษ์มรดกทางสถาปัตยกรรมแบบต่าง ๆ และแนวความคิดเรื่องการพัฒนาที่อยู่อาศัยและชุมชนอย่างมีส่วนร่วม บนพื้นฐานของการประยุกต์นำองค์ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นมาใช้ สำรวจ บันทึกข้อมูลในชุมชน ทดลองปฏิบัติการ นำเสนอผลงานและแนวความคิดสู่สาธารณะ มีการศึกษานอกสถานที่ Theories and principles concerning management of vernacular architectural heritage; international conservation charters, related laws and regulations; various conservation methods and techniques; concept of participatory community development based on knowledge and understanding of vernacular architecture; field exercises in data collection,	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
data collection, implementation workshop, and public presentations. Involves study visits.	implementation workshop, and public presentations. Field trips required.	
261 534 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง (Urban Vernacular Architecture) นิยามของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในบริบทเมือง ภายในสังคมร่วมสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา องค์ความรู้ด้านวิถีคิด การสังเกตและถอดรหัส เทคนิค วิธีการเชิงช่าง การประยุกต์ภูมิความรู้ที่สั่งสม จากการแก้ปัญหาจากความเป็นพื้นถิ่นในชนบทสู่ ความเป็นชุมชนเมือง วัสดุและทักษะการก่อสร้าง ความสัมพันธ์ของการอยู่อาศัยในระดับปัจเจก ครัวเรือน ชุมชน และเมือง รวมถึงการตั้งถิ่นฐาน การหาเลี้ยงชีพที่มีความสัมพันธ์กันทั้งในมิติของ กายภาพ สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีการศึกษานอกสถานที่ Definitions of vernacular architecture in constantly changing context of contemporary urban society; ways of thinking, observing and decoding; technical know-how and application of experience accumulated through problem solving in rural context to urban situation; construction skill and use of materials; interrelationship of dwellings at individual, household, community and city levels; formation of settlements and livelihood of inhabitants with regards to physical, social, economic and political issues. Involves study visits.	261 534 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นชุมชนเมือง (Urban Vernacular Architecture) นิยามของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในบริบทเมือง ภายในสังคมร่วมสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง องค์ความรู้ด้านวิถีคิด การสังเกตและถอดรหัส เทคนิค วิธีการเชิงช่าง การประยุกต์ภูมิความรู้ที่สั่งสมจากการ แก้ปัญหาจากความเป็นพื้นถิ่นในชนบทสู่ความเป็น ชุมชนเมือง ทักษะการก่อสร้างและวัสดุ ความสัมพันธ์ ของการอยู่อาศัยในระดับปัจเจก ครัวเรือน ชุมชน และ เมือง การก่อรูปของการตั้งถิ่นฐาน และการใช้ชีวิตที่มี ความสัมพันธ์กับทั้งกายภาพ สังคม เศรษฐกิจ และ การเมือง มีการศึกษานอกสถานที่ Definitions of vernacular architecture in constantly changing context of contemporary urban society; ways of thinking, observing and decoding; technical know-how and application of experience accumulated through problem solving in a rural context to an urban situation; construction skill and use of materials; interrelationship of dwellings at individual, household, community and city levels; formation of settlements and livelihood of inhabitants with regards to physical, social, economic and political issues. Field trips required.	คงเดิม
261 535 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย (Contemporary Vernacular Architecture)	261 535 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย (Contemporary Vernacular Architecture)	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
กระบวนการออกแบบ พัฒนาการ และ แนวความคิดในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย มีการศึกษานอกสถานที่ Design process, developments and concepts in designing contemporary vernacular style architecture. Involves study visits.	กระบวนการออกแบบ พัฒนาการ และ แนวความคิดในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นร่วมสมัย มีการศึกษานอกสถานที่ Design process, developments and concepts in creating contemporary vernacular architecture. Field trips required.	
261 536 3(2-2-5) ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Geographic Information System for Cultural Environment Research) ความหมาย หลักการ แนวทางการวิเคราะห์ ข้อมูลบนระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ลักษณะของข้อมูล ทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างระบบฐานข้อมูล การนำเข้า และจัดเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ตามเงื่อนไข การจัดทำแผนที่ และการประยุกต์ใช้โปรแกรมเขียนแบบ และโปรแกรมกราฟิกเพื่อการจัดทำแผนที่ การสัมภาษณ์ระยะไกล เพื่อการแปลความหมาย และการวิจัยทางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม Definitions and principles of Geographic Information System; framework for data analysis; database structure, data input, collecting and filing spatial data and attribute data; analyzing geographic information according to set criteria; mapping and using computer-graphic programs to produce maps; use of Remote Sensing for making interpretations and conducting research on cultural environment.	261 536 3(2-2-5) ระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์เพื่อการวิจัยสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม (Geographic Information System for Cultural Environment Research) ความหมาย หลักการ แนวทางการวิเคราะห์ ข้อมูลบนระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ลักษณะของข้อมูลทางภูมิศาสตร์ โครงสร้างระบบฐานข้อมูล การนำเข้า และจัดเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ และข้อมูลเชิงคุณลักษณะ การวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ตามเงื่อนไข การจัดทำแผนที่ และการประยุกต์ใช้โปรแกรมเขียนแบบ และโปรแกรมกราฟิกเพื่อการจัดทำแผนที่ การสัมภาษณ์ระยะไกล เพื่อการแปลความหมาย และการวิจัยทางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม Definitions and principles of Geographic Information System; framework for data analysis; characteristic of geographic data; database structure, data input, collecting and filing spatial data and attribute data; analyzing geographic information; mapping and using computer graphic programs to produce maps; use of remote sensing for making interpretations and conducting research on cultural environment.	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	261 537 3(3-0-6) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและการสรรค์สร้างสภาวะสบาย (Vernacular architecture and Design for comfort) ภูมิปัญญาในงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และการสรรค์สร้างสภาวะสบายบนฐานของการออกแบบที่สัมพันธ์กับวิถีทางธรรมชาติ Local wisdom of vernacular architecture in adapting itself with its environment and creating thermal comfort based on passive design strategies.	วิชาเลือกใหม่
	261 538 3(2-2-5) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นศาสนสถาน (Vernacular Religious Architecture) ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการวางผังศาสนสถาน และสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นทางศาสนาที่สัมพันธ์กับระบบความเชื่อและแนวคิดทางศาสนา ปรัชญา สัญลักษณ์ทางศาสนา แนวคิดจักรวาลทัศน์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติ และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมที่แสดงถึงโลกทัศน์ของผู้สร้างและผู้ใช้ประโยชน์ หน้าที่ใช้สอย และการจัดลำดับพื้นที่ คุณค่า และบทบาทหน้าที่ของสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นทางศาสนาที่มีต่อระบบสังคม ความเชื่อ และศาสนา และชุมชนท้องถิ่น มีการศึกษานอกสถานที่ Religion, beliefs, and cultures that influence layout planning and vernacular religious architectures related to myth and religious concepts, philosophy, religious symbols, concept and perception in cosmology, supernatural and environment factors reflecting worldviews of their builders and inhabitants; functions and spatial organization; values and roles of vernacular	วิชาเลือกใหม่

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	architecture on social systems, beliefs and religious systems and local community Field trips required.	